

YENİ
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HERŞEY EMEĞİN OLACAK!

DEVİRİMİN SARSICI DARBELERİ

• Hareketin
Önünde
Yer Almak

• Dünyada
Esen
Fırtına

• Kürt
Halkı
Yalnız
Değildir

• UPS
İşçileri
Kazanmaya
Kararlı

• Komünistler
Bir Çift
Sözüm
Var Size

UPS İŞÇİLERİNİN DAYANIŞMA GECESİ

İSKİ İŞÇİLERİNİN DAYANIŞMA GECESİ

HAREKETİN ÖNÜNDE YER ALMAK

Tekelci sermaye egemenliği bugüne dek, işçi sınıfı ve emekçi halk kitlelerinden kaynaklı, sürekli saldırıya uğradı. Saldırıları hem ekonomik, hem politik alanda geliştiriyor. Burjuva mevzileri döven eylem bombardımanı giderek daha yoğun ve şiddetli olmaya başladı. Bunlar henüz sonuç alıcı yumruklar değil, asıl belirleyici olanlar önümüzde.

Türkiye ve Kürdistan işçi sınıf ve halklarıyla, burjuvazi ve onun devleti arasında olan çatışmalardır. Çatışmaları yaratan koşullar ve nedenler varlığını sürdürdüğüne, sorunlar daha da büyüdüğüne göre yeni ve daha etkin çatışmaların oluşması aynı şekilde kaçınılmazdır. Emekçi kitlelerin bilincinin keskinleşmesi ve artan devrimci kararlılığı nedeniyle de önümüzdeki büyük kavga önlenemez. Burjuvazi bugüne dek olanları önleyebildi mi? Oysa ki, kitlelerin gelişen devrimci hareketini ezmek için, faşist devlet terörü sınırsızca uygulandı. Fakat hiçbir sonuç alınmadı. Yüzbinlerin 1 Mayıs'ta Taksim'e çıkmasını durdurabildi mi? Milyonların Newroz'a akmasını engelleyebildi mi? Alevilerin çok büyük güçler halinde sokağa çıkmasına karşı koyabildi mi? Bugüne değin önleyemedi, bundan sonra da önleyemez. Egemenler ne yaparlarsa yapsınlar, kitleler devrim yolunda ilerlemeye kesin kararlılar.

Bu topraklarda işçi sınıfının, emekçilerin ve ezilen halkların günlük mücadeleleri bütün zamanlarda sert, şiddetli ve çatışma içinde geçmiştir. Emekçilerin ekonomik haklar ve demokratik kazanımlar için giriştiği her eylem, burjuvazinin son derece şiddetli ve vahşi saldırılarına uğramıştır. Emekçi hareketi devamlı düşman saldırıları altında yürümek zorunda kalmıştır. İşçi sınıfının toplumsal kurtuluş mücadelesi, Kürt halkının ulusal, sınıfsal (toplumsal) kurtuluş mücadelesi, öncekileri aşan burjuva saldırılarıyla karşılaşmıştır. Burjuvazinin egemenliğine, kapitalist düzene karşı gelişen her devrimci eylem karşısında burjuva kudurganlığı en üst düzeye

çıkmıştır. Şimdiye kadar sürüp gelen savaşımın çok daha ileri düzeye çıktığı yeni bir döneme girilmiştir. Asıl büyük gök gürültüsü bundan sonra.

Politik olayların gidişi ve sınıf mücadelesinin gelişimi bu yönde. Tekelci sermaye ve faşist devlete karşı gelişen olaylarda belirgin bir artış var. Olayların devrimci biçimde gelişmesi yeni bir durum değil, öteden beri yaşanan bir gerçekliktir. Devrimci mücadele öyle gösterilmeye çalışıldığı gibi sınırlı, cılız, gelip geçici değil; genel, güçlü ve süreklilik gösteriyor. Politik alanda ve pratik mücadele sahasında olup bitenler, sınıflar savaşımının hangi düzeye çıktığına dair bize kesin bir düşünce veriyor. Teorik, politik ve pratik mücadele donanımı nedeniyle işçi sınıfı, büyük kapışmaya daha ileri düzeyde giriyor. Sadece genel devrimci sınıf niteliği nedeniyle değil, daima canlı tuttuğu devrimci mücadele gelenekleri nedeniyle sonuç alıcı bir atak içine girmiş bulunuyor.

Leninist Parti'nin işçi-emekçi kitlelerin içinde güçlenmesi, ideolojik, politik etkisinin artmasının anlamı, burjuva toplumun büyük alt-üst oluşlara sahne olacağıdır. Gerçek proleter devrimci partinin etki alanının genişlemesi ve emekçilerin en ileri kesimlerini çekmesi, ezilen ve sömürülenlerin burjuva sistemin ötesine geçmek istediğini, bu yönde bir cesarete ve militanlığa sahip olduklarını açıklıyor. Emekçi kitlelerin Leninist Parti'nin önderliğinde hareket etmesi, sınıflar savaşımının son ve tayin edici etaba girmesi demektir. Süreç bu yönde boyutlanıyor.

Burjuvazi gelişen devrimci süreci tersine çevirecek durumda değil. Tüm politikası ve pratiğiyle devrimci süreci keskinleştirmekten, devrimci bunalımı derinleştirmekten başka bir şey yapmıyor. Emek-sermaye çatışması zorunlu olarak çok daha ileri noktaya doğru gider. Halk kitlelerinin en temel sorunları çözülmedi. Çözülmediği gibi gitgide büyüyor. Burjuva sistemin kendi gelişmesi sorunun çözümü-

Kitlelerin mücadelesine önderlik etmek, her şeyden önce, onlarla sıkı bir ilişki içinde olmayı gerektirir. Kitlelerin her mücadelesinde yer almak, dürüst, mücadelecı yığın önderlerini partili mücadeleye kazanmak ertelenemez, ivedi devrimci görevdir. Leninistler bu yönde belli bir yol aldılar ve her tarafa yetişmeye çalışıyorlar. Fakat koşullar daha fazlasını istiyor. Bu durumda sınırlı ilişkilerle yetinilemez. Dışımızdaki gelişmelere ve sınıf mücadelesinin yeni dönemine yanıt verecek bir çalışma tarzı zorunludur. İşte o zaman son ve belirleyici mücadelede zafer proletaryanın olacaktır.

nün, varolan toplumun yerini yeni ve daha ileri bir topluma bırakarak bulunabileceğini kanıtlıyor. Bu yöndeki düşünce ve bilinç yığımlar içinde yayılıyor. Devrimci proletarya partisinin düşüncelerinin, sosyalizm fikirlerinin daha fazla taraf bulması bunu gösteriyor.

İşçi sınıfının ve diğer emekçi kitlelerin mücadelesi yalnızca düşünsel bakımdan değil, aynı zamanda pratik olarak da devrimci bir doğrultuda gelişmiştir. Mücadele devrimci hareketin, süreklilik kazanan çalışması sonucu gerçek anlamda devrimci mücadele biçimini almıştır. Sınıflar mücadelesinin geldiği momentte esas sorun, mücadeleyi, emeğin iktidarını gerçekleştirmek hedefiyle yoğunlaştırmak ve yönlendirmektir. Büyük devrimci kavganın ertelenemez, ivedi ve kesin hedefi bu olmalıdır.

Kitlelere, kurtuluş hedefleri doğrultusunda bir bilinç berraklığı kazandıran marksizmleninizmdir, sınıfın devrimci partisidir. Hareket devrimci marksizme dayanarak bugünkü ileri noktaya geldi. Buradan hedefine devrimci komünist çizgiyi izleyerek varacaktır. Küçük burjuva çevreler yüreksizce reformist ve oportünist bir zeminde hareket edip, burjuvaziyle uzlaşma içine girerken devrimci marksist parti olan Leninist Parti, yüreklince devrimci bir temelden hareket etti. Burjuva düzenle kurdukları kölece ilişkiyi koparmayı göze alamayanlar iktidara yürüyemezler. İktidar hedefi yönünde yürüyenler, her şart altında proleter devrimci bir çizgi takip eden gerçek devrimci güçlerdir.

Devrim hedefinin gerçek olması için nesnel gelişmeler ve sınıf savaşımı, her kez bize yeni olanaklar sunmaktadır. Ortaya çıkan koşulları ve olanakları iyi değerlendirmeliyiz. Tekelci kapitalist düzenin içine girdiği büyük çöküş, yıkıcı ve derin bunalım, ortaya çıkan devrimci politik durum, işçi sınıfı, yoksul köylülük ve diğer emekçilerin aynı egemen sömürücü güce karşı ortak hareket etmesinin ve kaynaşmasının koşullarını yaratmıştır. Sözü ettiğimiz koşullar emekçilerin tekelci sermayeye karşı mücadele birliğinin ön koşullarıdır. Halk kitlelerinin, işçi sınıfının önderliğinde ve etrafında toparlanmasının koşullarının oluşması, devrimin gerçek koşullarını oluşturur. Proleter komünistlerin görevi, devrimin koşullarını devrime dönüştürmektir.

Devrimci yükselişin hızlandığı, yığınsal savaşımın arttığı, sınıf mücadelesinin yeni bir döneme girdiği -son ve tayin edici kavga- bu süreçte proletaryanın savaşan partisinin, öncü müfrezesinin rolünün ve öneminin öne çıktığı

çok açıktır. Çünkü sorun eylem halindeki yığınlara iktidar hedefini -yakın bir hedef- gösterme, bu yönde yönlendirme, kısacası hareketi teorik, politik, pratik olarak başarıya götürme sorunudur. Yığımlar koşulların etkisiyle kendiliğinden ayaklanıp, devrim başlatsa da, devrimin zafere ulaşması ancak politik öncünün önderliğinde gerçekleşebilir.

Devrim mücadelesi büyük bir atakta, devrim dalgası durmadan yükseliyor; devrim gün gün büyüyor. Burada can alıcı sorun, mücadelenin neresinde yer alacağıdır. -Evet, asıl sorun mücadelenin önünde mi, yoksa gerisinde mi yer alacağıdır- Proletaryanın öncü partisi hareketin önünde yer almak için çaba göstermelidir. Hareketin başarısı buna bağlı olduğuna göre devrimci yükselişin önünde olmak bir ölüm-kalım sorunudur.

Yükselen, kabaran devrim dalgası herkesi kendine çekiyor ve etkiliyor. Devrim dalgası reformist ve oportünist hareketleri de etkiliyor ve harekete geçmelerini sağlıyor. Ama onlar, gelişen devrimci hareketin ardından sürükleniyorlar. Süratle gelişen devrimci hareketi karşılayacak stratejiye, taktiğe, politikaya ve yeteneğe sahip değiller. Devrimci yükselişin doğru bir çözümlemesini yapamayan, bu yükselişte bir devrimin gelmekte olduğunu göremeyen bir politik hareket, kitlelere önderlik edemez. Kitleler her gün sermaye ve devletle çatışma içinde, çatışmalar durmadan yayılıyor ve sertleşiyor. Daha küçük çatışmalar giderek yerini daha büyük çatışmalara bırakıyor. Daha büyük çatışmalarda etkin olmak, son ve kesin savaşımında sonucu belirlemek için bugünkü çatışmalarda önemli bir rol oynamak gerekiyor. Savaşımın sonraki etaplarında yer almak bugünkü etapta başarılı olmaya bağlıdır. Buradan da apaçık olarak anlaşılacağı gibi bugün hareketin önünde yer almak, emekçi sınıfın geleceği için yaşamsaldır.

Kitlelerin mücadelesine önderlik etmek, her şeyden önce, onlarla sıkı bir ilişki içinde olmayı gerektirir. Kitlelerin her mücadelesinde yer almak, dürüst, mücadelecı yığın önderlerini partili mücadeleye kazanmak ertelenemez, ivedi devrimci görevdir. Leninistler bu yönde belli bir yol aldılar ve her tarafa yetişmeye çalışıyorlar. Fakat koşullar daha fazlasını istiyor. Bu durumda sınırlı ilişkilerle yetinilemez. Dışımızdaki gelişmelere ve sınıf mücadelesinin yeni dönemine yanıt verecek bir çalışma tarzı zorunludur. İşte o zaman son ve belirleyici mücadelede zafer proletaryanın olacaktır.

Kitlelere, kurtuluş hedefleri doğrultusunda bir bilinç berraklığı kazandıran marksizmleninizmdir, sınıfın devrimci partisidir. Hareket devrimci marksizme dayanarak bugünkü ileri noktaya geldi. Buradan hedefine devrimci komünist çizgiyi izleyerek varacaktır. Küçük burjuva çevreler yüreksizce reformist ve oportünist bir zeminde hareket edip, burjuvaziyle uzlaşma içine girerken devrimci marksist parti olan Leninist Parti, yüreklince devrimci bir temelden hareket etti. Burjuva düzenle kurdukları kölece ilişkiyi koparmayı göze alamayanlar iktidara yürüyemezler. İktidar hedefi

DÜNYADA ESEN FIRTINA

Pentagon destekli düşünce kuruluşu Stratfor, Yunanistan'a ilişkin oldukça dik-kat çekici bir rapor hazırladı. Rapora göre en çok üç yıl içinde bu ülkede şiddetli alt üst oluşlar gerçekleşecek ve tüm Avrupa'da bir deprem etkisi yaratacak. Emperyalistlerin dilini artık tanıyoruz; onların şiddetli alt üst oluş dediklerinde, bir devrimden bahsettiklerini biliyoruz.

Yunanistan emperyalist-kapitalist dünyanın "deney alanı" haline geldi; şiddetli bir krizde alınacak şok tedbirleri, bunların toplumsal sonuçlarının hangi yöntemlerle göğüslenebileceği orada test ediliyor. Buradan, Yunanistan'da süre giden ekonomik yıkımın bir emperyalist tezgah olduğu sonucu çıkartılmamalı. Kapitalist gelişmenin tüm dinamikleri bu krizi olgunlaştırdı ve patlattı. Ancak oldukça güçlü bir komünist parti, onun kontrolündeki sendikalar ve mücadele yetenekleri hayli diri bir işçi sınıfının bulunduğu Yunanistan, bir anda emperyalist dünyanın işçi sınıfı karşısında direncini ölçmenin laboratuvarı haline geldi.

Krizi Değil

Devrimi Önleme Hazırlığı

Gerçek şu ki, emperyalist kapitalist dünya, yaşamakta olduğu son büyük krizde ikinci dalgaya hazırlanıyor. Hatırlanacaktır; ilk büyük dalga Lehmann Brothers ve daha pek çok şirketi yutmuş; hükümetler neredeyse 40 trilyon dolarlık küresel bir operasyonla bu ilk dalganın daha fazla şirketi yutmasını önlemişti. Böyle davranarak, namludaki son kurşunu da harcadılar. Oysa ki krizi olgunluğa taşıyan, hızlandıran ve yaygınlaştıran ne kadar etmen varsa, şimdi tüm şiddetiyle ikincisini hazırlıyor ve hükümetlerin önünde ekonomik bir kurtarma paketi yok. Şimdi burjuva dünyası, yalnızca ikinci dalgayla ortaya çıkacak muazzam proleter dalgaya karşı kendisini hazırlamakla meşgul.

İlk dalga, dünyanın en büyük bankalarını götürmüştü, ikincisinin ise en güçlü görünen hükümetleri bile iflas ettireceğini herkes görüyor. Yunanistan bunun ilk örneği ve son değil. Avrupa'da

Portekiz, İspanya, İrlanda, Macaristan hatta İngiltere, sular az daha yükselse batacak olan gemiler. Ve hemen onların ardında ABD ve Japonya gibi sistemin iki temel direği bulunuyor.

Hükümetler, şirketleri kurtarmak adına trilyonlarca dolarlık mali operasyonlara girişince, bütçe açıklarını dengelemek için harcamalarını dramatik ölçülerde kısma yoluna girdiler. Borcu borçla kapatma devri artık kapandı. Bu döngüyü besleyen dünya ticaret hacmindeki genişleme, son iki yılda negatif bir rakama sahip. Artık hiçbir ülke, ürettiğinden daha fazlasını harcama lüksüne sahip değil. Kriz bu çılgın partinin sonunu getirdi. Şimdi hükümetler, kocaman bir delik gibi bütçelerindeki her şeyi yutan borç servislerini besleyebilmek için vergileri yükseltiyor, sosyal harcamaları buduyor, asgari ücretleri kesiyor, emeklilik yaşını yükseltiyor. Bütün bu tedbirlerin büyük bir kalkışma ile sonuçlanacağını bilmemek imkansız. (İmkansız değil, ortalama sol hiç böyle düşünmez). Bir küçük burjuva gibi dar kafalı olmayan tekelci kapitalistler ise bu büyük kalkışmayı önlemenin deneyine şimdiden Yunanistan ile girişti. Avrupa'da devrim dinamiklerinin en güçlü olduğu bu ülkede ayaklanmayı bastırabilirlerse, diğerlerinde daha rahat olacaklarını tahmin ve umut ediyorlar.

İsyan Dünya Çapında

Gerçekten de, koca emperyalist dünya karşısında tek başına olsaydı, Yunanistan proletaryası isyanını birkaç aydan fazla sürdüremezdi. Fakat Avrupa'nın diğer ülkelerinde de beliren krizle birlikte proleter hareket, Yunanistan işçilerini isyanlarında yalnız bırakmayacaklarını çoktan kanıtladı.

Bu büyük destek sayesinde Yunanistan işçi sınıfı, yılbaşından bu yana altı kez genel greve çıktı. Hükümet "seferberlik" ilan etmek ve orduyu işin içine sokmak zorunda kaldı. Bu ülkede mücadele, hızla iç savaşa evrilmeye başladı. Bir anda Yunanistan, Avrupa gibi sendikaların ve komünist partilerin güçlü olduğu bir kı-

Kriz bu çılgın partinin sonunu getirdi. Şimdi hükümetler, kocaman bir delik gibi bütçelerindeki her şeyi yutan borç servislerini besleyebilmek için vergileri yükseltiyor, sosyal harcamaları buduyor, asgari ücretleri kesiyor, emeklilik yaşını yükseltiyor. Bütün bu tedbirlerin büyük bir kalkışma ile sonuçlanacağını bilmemek imkansız. (İmkansız değil, ortalama sol hiç böyle düşünmez). Bir küçük burjuva gibi dar kafalı olmayan tekelci kapitalistler ise bu büyük kalkışmayı önlemenin deneyine şimdiden Yunanistan ile girişti. Avrupa'da devrim dinamiklerinin en güçlü olduğu bu ülkede ayaklanmayı bastırabilirlerse, diğerlerinde daha rahat olacaklarını tahmin ve umut ediyorlar.

tada, işlerin ne denli hızlı biçimde bir iç savaşa dönüşebildiğinin laboratuvarı oluverdi. Şimdi sırada benzer koşullara sahip Portekiz, İtalya, İrlanda var. Ama bu ülkelerden “rol çalanlar” yok değil. Romanya’da hükümet onbinlerce memurun işine son verecek paketi görüşmeye başladığı gün, binlerce emekçi parlamentonun kapılarını kırmak üzereydi. Anayasa mahkemesi söz konusu paketi iptal ederek, son dakikada çok ciddi bir devrim tehlikesini savuşturdu. Romanyalı emekçiler devrimin eşiğinden dönseler de, eylem alanlarını terk etmediler.

Emperyalist merkezlerde durum daha rahat değil. Kriz, daha ikinci büyük dalgayı vurmadan önce, mevcut hükümetleri hızla yıpratıyor. Fransa’da Sarkozy hükümeti, son yerel seçimlerde adeta vurgun yedi. İngiltere Merkez Bankası başkanı, yeni seçilen hükümetin bir daha onlarca yıl kitlelerden oy alamayacak kadar yıpranacağı ikazını yapıyordu. Japonya başbakanı “Durumumuz Yunanistan’dan farklı değil” sözleriyle nasıl bir yangının ortasında olduklarını itiraf etmişti. ABD’de Obama yönetimi bir yıl içinde kamuoyu desteğinin yarısını yitirdi, hemen her hafta Wall Street’te eylem yapan sendikaların öfkesinden korunmak için göstermelik düzenlemeler yapmak zorunda kalıyor ve bu arada eyalet yönetimleri iflas noktasını aştıklarını ilan ediyorlar. Almanya’da Merkel, son cumhurbaşkanlığı seçiminde görüldüğü üzere artık bir azınlık hükümetidir. Ve giderek sola kayan Alman işçi sınıfını durduracak gücü bulunmuyor.

Dünyanın geri kalanı bu tablonun dışında değil. Kolombiya’da FARC’ın başını çektiği boykot cephesi, son seçimlerde katılımı % 40’lar seviyesine düşürdü. Güney Amerika’nın geri kalanı zaten biliniyor. Hindistan’da yoksul köylülerin isyanı pek çok eyalete yayılmış durumda ve şiddetli çarpışmalar yaşanıyor. Yemen’de eski sosyalist güney bölgesinin emekçileri silahlı bir isyanın hızla etkisi altına giriyorlar. Bangladeş’te tekstil işçilerinin eylemleri, hükümete darbe anayasasını iptal ettirdi. Buna benzer daha pek çok ülkede ortaya çıkan isyanlar, silahlı ayaklanmalar, grevler, sokak eylemleri dünya proletaryasını, yaklaşan ikinci büyük kriz dalgasına hazırlıyor.

2008’de gelen ilk kriz dalgasında eylemler bu denli yoğun değildi. Ama ikinci dalgayı dünya emekçileri ve proletarya çok yoğun bir eylemlilik süreci içinde karşılayacak. Bu dalga hükümetleri iflas noktasına getireceği için, kimi ülkelerde devrimin zaferini görmek şaşırtıcı olmayacak.

Örneğin Gücü

Küresel dengeleri allak bullak eden bu büyük dalgalanmaların Türkiye ve Kürdistan’ı “teğet” geçeceğini sananlar hala var mıdır, bilinmez. Ancak kesin olan şu ki, bu topraklarda ekonomik kriz, çifte darbe etkisinde yaşanacaktır. Hem ilk krizde paçayı sıyırın banka ve şirketlere hem de hükümete iflas bayrağını çektiyecek bir çifte darbedir bu. Ve adeta, bu çöküş şiddetli olsun diye, şu günlerde Türkiye piyasalarına “sıcak para” akışı olağanüstü hızlandı. Dünyadaki en yüksek faiz oranı, en çok yalpalanan borsa ve döviz piyasası burada. Kısa süreli kazançlarını hızla yükseltmek isteyen uluslararası emperyalist sermaye, adeta talancı çekirge sürüsü gibi akmaya başladı. News Week, Wall Street Journal gibi sermaye sözcüsü gazetelerde abartılı bir Türkiye övgüsü almış başını gidiyor. Her şey, Arjantin’i yere seren 2001 krizi öncesine benziyor. O zaman da Arjantin bu gazeteler tarafından inanılmaz övgülere boğuluyordu.

Türkiye ve Kürdistan emekçi sınıfları bu yıkım darbesini sokakta karşılıyor. Bu topraklarda sınıf mücadelesi hep çok sert oldu. Ancak, yirmi yıl önce hemen yanı başımızdaki sosyalist sistemin dağılmasını bire bir gördük. Geniş emekçi kitleler açısından, örneğin gücünden daha etkili hiçbir şey yoktur. Hemen burnumuzun dibindeki sosyalist sistemin dağılması, proleter hareketin ideolojik mücadele kanalına telafisi güç darbeler vurmuştu. Şimdi tam tersi bir süreçten geçiyoruz. Yunanistan, Romanya, Kırgızistan vd. buralardaki ciddi sarsıntılar hemen yanı başımızda yaşanıyor. “Örneğin gücü”, belki hiçbir yerde olmadığı denli etkili bir güç olarak devrim yürüyüşümü hızlandıracaktır. □

Türkiye ve Kürdistan emekçi sınıfları bu yıkım darbesini sokakta karşıyor. Bu topraklarda sınıf mücadelesi hep çok sert oldu. Ancak, yirmi yıl önce hemen yanı başımızdaki sosyalist sistemin dağılmasını bire bir gördük. Geniş emekçi kitleler açısından, örneğin gücünden daha etkili hiçbir şey yoktur.

MÜCADELE BİRLİĞİ

BASINA VE KAMUOYUNA

31 Temmuz 2010

Kürt halkına yönelik saldırı ve linç girişimleri son süreçte hız kazandı. Kürt halkının tüm politik çevirme yöntemlerini boşa çıkararak özgürlüğünü kazanma ve devrimde ısrar etmesi, son dönemde zafer duygusunun Kürt halkı arasında yer etmesi, sermaye sınıfını ve devleti deyim yerindeyse panikletti. Elbette sermaye sınıfını bu derece korkuya sevk eden sadece Kürt halkının ulusal-sınıfsal kurtuluş mücadelesinin yükselmesi değildir. Türkiye işçi sınıfı ve emekçilerinin irili ufaklı eylemlerinde görülen artış, son bir kaç yılın 1 Mayıs'ında gösterdikleri kararlılık, metropollerde milyonları bulan Newroz gösterileri, Alevi inancına mensup insanların büyük yığınlar halinde sokakları doldurması üzerinde yaşadığımız topraklarda devrimin ne kadar güncel ve somut bir gerçeklik olduğunu herkese gösterdi.

Yine en son halklarımızda "anayasal hayaller" yaratmak için gündeme getirdikleri anayasal değişiklikler için referandumun Kürt halkı tarafından boykot edileceğinin açıklanması gerçekleri bir kez daha gözler önüne serdi. Kürt halkının dikkatini başka bir yöne çekme politikası sonuç vermedi.

Egemenlerin egemenliklerini artık eski tarzda sürdüremedikleri, kelimenin gerçek anlamında bir "doruk bunalımı" yaşandığı artık gözlerden saklanamayacak denli açık bir hal almıştır. En sade ifadesiyle ekonomik ve siyasi kriz olarak ifade edilen devrimci durum günden güne daha da olgunlaşmaktadır.

İşte bu koşullarda faşizmin kitle tabanını harekete geçirmemesi beklenemez. Daha önce okullarda yurtsever komünist öğrencilere karşı tezgahlanan faşist saldırılar şimdi artık sokaklara taşınıyor. Türk halkı, şovenizm zehriyle zehirlenmek, Türk işçisi ve emekçileri sınıf kardeşlerine düşmanlaştırılmak isteniyor. Egemen Türk ulusu militarize edilerek İsrail'deki Yahudiler gibi paramiliter bir ulus haline getirilmek isteniyor. Türk işçi ve emekçiler bu oyuna gelmemelidir. Başka bir ulusu ezen bir ulusun asla özgür olamayacağı düşüncesinden hareketle ezilen Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını sonuna kadar savunmalı Kürt halkının özgürlüğünün kendi özgürlükleri anlamına geleceğini bir an olsun akıllarından çıkarmamalıdır.

Hatay'ın Dört Yol ve Bursa'nın İnegöl ilçelerinde patlayan olaylar kesinlikle tesadüfi değildir. Devletin faşist güruhlarının galeyana getirilmesinde özel bir rolü vardır. Saldırı ve linç girişimleri devletin gözetimi ve korumasında yapılmaktadır. Devlet bu şekilde gelişen devrim karşısında güçlü bir karşı devrim örgütleme çabasıdadır.

Ancak burada şu basit gerçek unutuluyor: Karşı devrimin her saldırısı da devrimi güçlendirecektir. Artık hiç bir güç Kürt halkını özgürlük hakkından vazgeçiremez. Politik olarak ayağa kalkmış olan Kürt halkını kimse eski konumuna döndüremez.

Türkiyeli devrimci komünistler olarak bizler her zaman Kürt halkının ulusal ve sınıfsal kurutuluş mücadelelerinin yanında olacak Kürt ulusuna kendi kaderini tayin hakkını savunacağız. Kürt ve Türk halklarının mücadele birliğinin devrimi gerçekliğe dönüştüreceğinin bilinciyle hareket edecek ve Kürt halkını faşist saldırılar karşısında yalnız bırakmayacağız.

Buradan bir kez daha sesleniyoruz; hiçbir saldırı, hiçbir katliam üzerinde yaşadığımız topraklarda devrimin gelişmesini engelleyememiştir, engelleyemeyecektir. Zafer eninde sonunda devrimin, halklarımızın olacaktır.

Halk İktidarı İçin Mücadeleyi Yükseltelim
Kürt Halkı Yalnız Değildir
Yaşasın Kürt Türk Halklarının Mücadele Birliği

UPS'YE ULUSLARARASI ZİYARETLER SÜRÜYOR

UPS işçileri 114. gününe giren direnişleri, uluslararası dayanışmayı büyütmek için yabancı ülkelerden gelen sendikacılar, sol örgütlerin milletvekilleri ziyaretleri ile sürdürdü. Avrupa Parlamentosu milletvekili Jürgen Klute, Berlin Federal Parlamento milletvekili Ingrid Remmers, Kuzey Ren Westfalya Eyalet Yönetim Kurulu üyesi Derya Kılıç ve Serdar Boztemur'u sabah hava alanında sendikacı ve işçiler karşıladılar. UPS'de süren mücadeleyi desteklemek için Tümtis Sendikası ve gelen parlamenterler, 17 Ağustos günü saat 12.30'da basına açıklama yaptılar.

İlk önce açıklama yapan TÜMTİS Genel Başkanı Kenan Öztürk; "kör gözler açılma, sağır kulaklar duyana, anayasal hakkımıza saygı gösterilene kadar haykıracağız. Üstelik bundan sonra 154 ülkeden sınıf kardeşlerimizle birlikte, aynı anda haykıracağız. Mücadelenin bayrağını aynı anda yükselteceğiz. ITF'nin 42. Genel Kurulunda, 1 Eylül ve 15 Eylül tarihlerinde aynı anda 154 ülkede UPS işçileriyle dayanışma eylemleri yapılması kararı alındı. Bizimle dayanışmada bulunmak üzere buraya kadar gelip direniş çadırımızı onurlandıran milletvekili dostlarımıza, parti yöneticilerine teşekkür ediyorum" dedi.

Daha sonra gelen milletvekilleri kısa kısa açıklamalar yaptılar; "arkadaşlarımdan size çok içten selamlar getirdim, biz de sizinle dayanışmak için söz veriyoruz, mücadelenizi destekliyorum. Mücadele edin arkadaşlarınızla, örgütlenin ki sendikayı kazanalım", Derya Kılıç, "sizi bütün duygularıyla dirençgenliğinizi kutluyorum" dediler.

Kısa kısa konuşmalar yapan milletvekilleri dayanışmayı büyütmeye söz vererek, açıklamalarını yaptılar. Basın açıklaması okunurken işçiler "Yaşasın Enternasyonal Dayanışma", "UPS'ye Sendika Girecek Başka Yolu Yok" sloganları attılar. Açıklama bittikten sonra misafirler çadıra davet ederek, işçilerle sohbet ettiler. □

KÜRT HALKI YALNIZ DEĞİLDİR

Mücadele Birliği Platformu 31 Temmuz günü, Kürt halkına yönelik linç ve katliam girişimlerini protesto etti. Saat:17.00'da Taksim tramvay durağında toplanan platform üyeleri, "Kürt Halkı Yalnız Değildir" yazılı pankart açtı.

Sık sık "Kürt Halkı Yalnız Değildir", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği", "Kürt Halkı Devrimle Özgürleşecek", "Jibo Azadi Şer Şer Şer", "Yaşasın Kürt Türk Halklarının Mücadele Birliği" sloganları atıldı. Basın açıklamasını okuyan Rojda Şendur "Kürt halkına yönelik saldırı ve linç girişimleri son süreçte hız kazandı. Kürt halkının tüm politik çevirme yöntemlerini boşa çıkararak özgürlüğünü kazanma ve devrimde ısrar etmesi, son dönemde zafer duygusunun Kürt halkı arasında yer etmesi, sermaye sınıfını ve devleti deyim yerindeyse panikletti. Hatay'ın Dört Yol ve Bursa'nın İnegöl ilçelerinde patlayan olaylar kesinlikle tesadüfi değildir. Devletin faşist güruhlarının galeyana getirmesinde özel bir rol vardır. Saldırı ve linç girişimleri devletin gözetimi ve korumasında yapılmaktadır. Devlet bu şekilde gelişen devrim karşısında güçlü bir karşı-devrim örgütlenme çabasındadır. Ancak burada şu gerçek unutuluyor. Karşı-devrimin her saldırısı da devrimi güçlendirecektir. Artık hiçbir güç Kürt halkını özgürlük hakkından vazgeçire-

mez. Politik olarak ayağa kalkmış olan Kürt halkını kimse eski konumuna döndüremez. Türkiyeli devrimci komünistler olarak bizler her zaman Kürt halkının ulusal ve sınıfsal kurtuluş mücadelelerinin yanında olacak, Kürt ulusuna kendi kaderini tayin hakkını savunacağız. Kürt ve Türk halklarının mücadelesinin birliğinin devrimi gerçekliğe dönüştüreceğinin bilinciyle hareket edecek ve Kürt halkını faşist saldırılar karşısında

yalnız bırakmayacağız. Buradan bir kez daha sesleniyoruz; hiçbir saldırı, hiçbir katliam üzerinde yaşadığımız topraklarda devrimin gelişmesini engelleyememiştir, engelleyemeyecektir. Zafer eninde sonunda devrimin, halklarımızın olacaktır." dedi.

Eylem "Halk İktidarı İçin Mücadeleyi Yükseltelim", "Kürt Halkı Yalnız Değildir", "Yaşasın Kürt Türk Halklarının Mücadele Birliği" sloganlarıyla son buldu. □

SALDIRILAR ANTEP'TE PROTESTO EDİLDİ

Kürt halkına yönelik sindirme amaçlı linç saldırıları Antep'te protesto edildi. Antep BDP 28 Temmuz Perşembe günü saat 17.30'da Şahinbey İlçe Binasının önünde bir basın açıklaması yaptı.

Basın açıklamasına BDP Siirt Milletvekili Osman Özçelik de katıldı. Öncelikle BDP İl Örgütü adına Şahinbey İlçe Başkanı İsmail Demir basın açıklamasını okudu. Demir açıklamasında İnegöl ve Dört Yol'daki saldırılara değindikten sonra linç

olaylarını kınadı ve "bütün yurtsever halkımızı ve demokratik çevreleri duyarlılığa davet ediyoruz" diyerek açıklamayı sonlandırdı.

Daha sonra Osman Özçelik de bir konuşma yaptı. Osman Özçelik de konuşmasında Kürt halkının iki seçeneği olduğunu, birisinin birlik içerisinde yaşamak diğersinin ise ayrılmak olduğunu, ama birlikteliğin ancak gönüllü demokratik bir birlikte olabileceğini; eğer bu gelişmeyecekse de ayrılma haklarını kullanacaklarını belirtti. Referanduma da değinen Özçelik, sandığa kesinlikle gidilmeyeceğini, sadece gitmemenin de yeterli olmayacağını, aynı gün sokaklara çıkmak gerektiğini belirtti. Son dönemde Kürt halkına yönelik geliştirilen linçlere de değinen Özçelik yarın kitlesel bir şekilde Dört Yol'a gideceklerini belirtti. Eylem esnasında "Yaşasın Halkların Kardeşliği" "Biji Bratiya Gelan" ve "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak" sloganları atıldı.

Osman Özçelik'in konuşmasından sonra eylem sona erdi. Basın açıklamasına Mücadele Birliği Platformu da destek verdi.

Mücadele Birliği/Antep

KÜRT HALKI YALNIZ DEĞİLDİR

yoktur. Hepsi aynı gerici faşist anlayışın ürünüdür. Biz sermaye sınıfını, faşizmi Hrant Dink'i, Uğur Kaymaz'ı, Engin Ceber'i, Ceylan Önkol'u, Şerzan Kurt'u, maden-tersane işçilerini pervasızca katledişinden tanırız...

Şimdi, faşist katliam girişimlerine, faşist teröre karşı direnen Kürt halkının yanında tüm güç ve olanaklarımızla yer almanın zamanı.

Yaşamın her alanında Türk, Kürt, Ermeni, Arap ve bütün emekçi halkların birlikte mücadeleyi yükseltmesi; sermaye sınıfına ve faşizme karşı mücadele birliğini hızlı bir şekilde örmesi gerekiyor. Zaten işçi sınıfının bütün eylemlerinde halkların mücadele birliğini görmekteyiz. Tekel, Çemen, Park-Bahçe, Kent A.Ş vb. bir sürü işçi direnişi bunun somut örnekleridir. En son süreçte İstanbul'da ve İzmir'de TÜMTİS'te örgütlenip, sendikalı oldukları için işten atılan UPS işçileri bunun güzel bir örneğidir. Eylemlerinin 100. günlerine gelen Türk-Kürt yüzlerce UPS işçisi sermaye sınıfına karşı birlikte mücadele ediyorlar...

Bugün halklar arasında dayanışmanın, kardeşliğin, samimiyetin sınındığı gündür. İşçi sınıfı, Türk, Arap ve diğer halklar bu sınıvandan yüzlerinin akıyla çıkmalıdır.

İşçi sınıfını, köylüleri, ezilen halkları baskı ve sömürü düzeninden, sermaye sınıfının boyunduruğundan kurtaracak bir toplumsal devrim ve bu devrim sonucu kurulacak olan demokratik halk iktidarını.

Sömürü düzenini, bize açlığı, sefaleti, işsizliği, yoksulluğu dayatan sermaye egemenliğini tarihin çöplüğüne atmak için Kürt halkının yanında, işçilerin, emekçilerin, ezilen halkların mücadele birliği temelinde savaşalım!''

Basın metninin okunmasından sonra saat 14.00'te UPS işçilerinin yapacağı eylem için bekleyişe geçilerek basın açıklaması sona erdi.

KÜRT HALKI YALNIZ DEĞİLDİR! FAŞİZMİ DÖKTÜĞÜ KANDA BOĞACAĞIZ!

Mücadele Birliği/İzmir

Son dönemlerde Kürt halkına yönelik linç, fiziki imha girişimlerine karşı ve Kürt halkının yanında olduğumuzu haykırmak amacıyla İzmir Mücadele Birliği Platformu olarak bir yürüyüş ve basın açıklaması gerçekleştirdik.

8 Ağustos günü saat 13.30'da Konak Pier önünden yürüyüşe "Kürt Halkı Yalnız Değildir" pankartını taşıyarak başladık. Yürüyüş sırasında "Kürt Halkı Yalnız Değildir", "Kürt Halkı Devrimle Özgürleşecek", "Jibo Azadi Aşiti Şer Şer Şer", "Yaşasın Kürt-Türk Halklarının Mücadele Birliği", "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız", "UPS İşçisi Yalnız Değildir" sloganları atıldı. Konak Sümerbank önüne kadar sloganları gür bir şekilde haykırdık. Sümerbank önüne gelindiğinde basın metni okundu. Okunan metinde şu vurgular yapıldı:

"Hatay'ın Dörtüol ve Bursa'nın-İnegöl ilçelerinde patlayan olaylar kesinlikle tesadüfi değildir. Biz bu filme benzer oyunları daha önceleri de defalarca gördük. Maraş'ta, Sivas'ta, Gazi'de katliam yapanlarla, Kürt halkına saldıran faşist zihniyet arasında hiçbir fark

TESLİM OLMADIK, OLMAYACAĞIZ

Antep KESK tutuklu bulunan KESK üyelerinin serbest bırakılması ve son süreçte yaşanan gelişmelerle ilgili 31 Temmuz Cumartesi günü bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Saat 13.00'te Balıklı Parkı'nda bir araya gelen KESK üyeleri ve demokratik kitle örgütü temsilcileri öncelikle oturma eylemi gerçekleştirdiler. Oturma eyleminin ardından Eğitim-Sen Başkanı Ali Ersönmez tarafından basın açıklaması okundu.

Ali Ersönmez açıklamasında Kürt halkına yönelik saldırıların bir linç girişimine dönüştürüldüğü, olayların Maraş olaylarına dönüştürülmeye çalışıldığını; siyasi iktidarın hak arayanlara karşı tahammülsüzlük içerisinde olduğunu ve hakkını arayan, mücadele eden herkese saldırdığını belirtti. KESK'e yönelik baskı ve saldırılara da değinen Ersönmez "basın açıklamalarına katılmak, bu iktidar için gözaltına alma tutuklama gerekçesi haline getirilmiştir. Tutuklu bir çok arkadaşımızın durumunda olduğu gibi en önemli suçlama barış ve demokrasi istemek, halkların kardeşliğini dile getirmek olmuştur. Değişik cezaevlerinde 8 arkadaşımız tutuklu bulunmaktadır. AKP hükümeti sendika demokratik kitle örgütleri, barış ve demokrasi güçleri temsilcilerini sindirerek toplumsal muhalefeti bitireceğini, iktidarını sürdüreceğini sanı-

yorsa aldanmaktadır. Siyasi iktidarın baskı düzeni yaratmaya yönelik politikalara teslim olmadık, olmayacağız." diyerek tutuklanan KESK'lilerin hemen serbest bırakılmasını istedi. Ali Ersönmez konuşmasını "KESK'in tarihi baskılara karşı direnişin tarihidir. KESK doğru bildiğini fiili ve meşru mücadele anlayışı çerçevesinde yapmaya devam edecektir." diyerek sonlandırdı.

Basın açıklamasına Mücadele Birliği Platformu ve çeşitli demokratik kitle örgütü temsilcileri destek verdi.

Mücadele Birliği/Antep

ANTEP'TE KÜRT HALKI "BOYKOT" DEDİ

Antep'te BDP tarafından Anayasa Referandumunu ile ilgili bir miting düzenlendi. 4 Temmuz günü Vatan Mahallesi'nde saat 15.00'te düzenlenen miting, önce müzik ve halaylarla başladı. Milletvekillerinin miting alanına gelmesi kitle tarafından büyük bir coşkuyla karşılandı.

Mitinge BDP Siirt milletvekili Osman Özçelik, Şanlıurfa milletvekili İbrahim Bi-

nici, Batman milletvekili Ayla Akat Ata ve BDP Eşbaşkanı Gülten Kışanak, parti meclis üyesi Vakkas Dalkılıç ve Antep BDP il başkanı Bedran Fermanoğlu katıldı. Mitingde Kürtçe ve Türkçe konuşmalar yapıldı.

BDP Eşbaşkanı Gülten Kışanak konuşmasında "...Önümüzde bir referandum var. Bu referandum oyununu Tayip Erdoğan ortaya attı. Bu ülkede 12 Eylül askeri faşist

darbesinin yaptığı anayasaya karşı halk toplumsal bir muhalefet yürüttü. O anayasayı artık kabul etmediğini söyledi. Bugün Kürtler, kadınlar, emekçiler, demokratlar, vicdanı ve insanlığı olan herkes bu anayasayı artık çöpe atma zamanı geldi diyor. Ama 12 Eylül yetiştirmesi, Kenan Evren'in yol verdiği zihniyette yeşeren Tayip Erdoğan bu darbe anayasasının ömrünü uzatmak için halkı bir oyunla kandırmaya çalışıyor. Ve öylesine bir yalan söylüyor ki 'bu değişiklikle birlikte 12 Eylül darbecilerinden hesap sormak istiyorum, 12 Eylül'den hesap sormak istiyorum onun için bu değişikliği yapıyorum...' Açık bir yalan bu! O sandıkları boş göndereceğiz Tayip Erdoğan da bu yalanının cevabını almış olacak" dedi. Yapılan konuşmalar esnasında ise kitle sık sık "Be Serok Jîyan Na Be" "Serok Öcalan" "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak" sloganlarını attı.

Gülten Kışanak'ın konuşmasının ardından binlerce insanın katıldığı miting sona erdi. Mücadele Birliği Platformu olarak katıldığımız mitinge Eğitim-Sen ve Tüm-tis sendikalarının da temsilci düzeyinde destek verdiği görüldü.

Antep

Mücadele Birliği Platformu

TÜRKAN ALBAYRAK'IN DİRENİŞ ÇADIRINA SALDIRI

Paşabahçe Devlet Hastanesi'nde taşeron temizlik işçisi olarak çalışan Türkan Albayrak sendikalaşma çalışması yürüttüğü için 9 Temmuz 2010 günü işten atıldı. Bunun üzerine direniş kararı alan Türkan Albayrak, hastane bahçesinde çadır kurdu ve direnişine burada devam ediyordu. Sendikanın gerekli desteğini de alamayan Albayrak, 27 gündür hastane

bahçesinde hem kadın bir işçi olmanın hem de direnişte bulunmanın bir çok güçlüğüne aşarak direnişine devam ediyor.

5 Ağustos, Perşembe günü saat 10.00 sıralarında Türkan Albayrak'ın hastane bahçesindeki direniş çadırına gelen zabıta ekipleri ve polis, çadırı kaldıracaklarını söylediler. Türkan Albayrak çadırı kaldırmayacağını, saldırı olması duru-

munda ise direneceğini ifade etti. Polis ekiplerinin direniş çadırı önündeki bekleyişi ise sürüyor.

Daha önceki günlerde defalarca hastane yönetiminin baskılarıyla, hastane bahçesinden çıkartılacağına yönelik tehditlerle karşılaşan Albayrak, baskılara boyun eğmeyeceğinin altını çizdi.

5 Ağustos'ta çadırı kaldıramayan polis ve zabıta, 9 Ağustos günü sabah karanlığında saldırıya geçti. Sabah 5.20 civarında çadıra gelen 40 kişilik zabıta ve polis ekibi, direniş çadırına saldırarak el koydu. Asılı bulunan pankart ve dövizleri de alan polisler her şeyi götürdü...

Direnişe tahammülsüzlüğün boyutunu anlatırken: "Şişede suyum vardı, onu da döküp gittiler" diyor Türkan Albayrak. "Direnişim devam ediyor, aynı yere, kilim serdim oturuyorum, şimdi çadır kuracağız" sözleriyle direniş kararlılığını gösteriyor. □

ÇEL-MER İŞÇİLERİ İŞGALDE

Çayırova İlçesi Şekerpınar Mahallesi'nde bulunan ÇEL-MER Çelik A.Ş.'de çalışan 22 işçi, 16 Temmuz günü Birleşik Metal-İş Sendikası'na üye oldukları gerekçesiyle işten atılmışlardı. Çel-Mer işçileri, 17 gündür fabrikaları önünde direnişte bulunuyorlardı.

Patronla anlaşmaya çalışmalarına rağmen sonuç alamayan Çel-Mer işçileri, 2 Ağustos 2010 Pazartesi günü öğle saatlerinde fabrikayı işgal ettiler.

Öğle saatlerinde fabrikaya giren direnişteki işçiler, içeride bulunan arkadaşlarının da katılımlarıyla 61 kişi oldular, fabrika içindeki vincin üzerine çıktılar ve direnişlerine vincin üzerinde devam ediyorlar.

Fabrika ortamı aşırı derecede sıcak olduğu için 2 işçi fenalaştı, boğulma riski ile karşılaştılar ve ambulansla hastaneye kaldırıldılar. İşçilerin bir süre hastanede kaldıktan sonra gö-

zaltına alındıkları öğrenildi. Daha sonra serbest bırakılan işçiler fabrikaya döndüler. Gece, bir işçinin daha rahatsızlandığı öğrenildi. Fabrikada direnişte bulunan işçilere destek amacıyla aileleri de fabrika önüne gelerek beklemeye başladılar ve geceyi fabrika önünde geçirdiler.

Ambulans ve itfaiye araçlarıyla birlikte çok sayıda çevik kuvvet polisi de fabrika önünde bulunuyor. Patronlar bir taraftan üretilmiş olan malları fabrikadan çıkarmaya çalışıyorlar. İşçiler, buna izin vermiyor. Çel-Mer, çok uluslu şirketlere çelik ve yedek parça üretiyor. İşçilerin yaklaşık %96'sı bu direnişe katılıyor, kalan kesim ise patronun yakın akraba-arkadaş çevresi.

Sendika yetkilileri patronla anlaşma sağlamaya çalışırken bir yandan da polis ve işçiler arasında çıkabilecek çatışmayı önlemeye

çalışıyorlar. Fabrikadan yükselen "Yaşasın Çel-Mer Direnişimiz", "İş, Aş, Adalet", "Direne, Direne Kazanacağız", "Herkes Ekmek, Herkes İş; Zafere Kadar Direniş" sloganlara dışarıda bekleyen ve Çel-Mer işçilerinin eylemini destekleyen çok sayıda devrimci demokrat kurumlar, siyasi partiler, demokratik kitle örgütlerinden gelenler eşlik ediyor.

Çel-Mer işçileri haklarını alıncaya kadar direnişlerini sürdüreceklerini belirterek 3 Ağustos 2010 Salı günü Saat 17.00'de Çayırova, Şekerpınar'daki fabrikaları önünde yapacakları basın açıklamasına açıklamasına destek ve dayanışma içinde bulunan tüm duyarlı kesimleri, sendikaları, demokratik kitle örgütlerini, siyasi partileri, meslek odalarını, platformları ve basını bekliyorlar.□

İŞGALDE 2. GÜN

Çel-Mer işçileri güneşin doğuşunu sloganlarla karşıladı. Bizler de destekçiler ve aileler olarak Çel-Mer işçilerinin sesine ses vererek sloganları karşılıklı attık. Sabahın ilk ışıklarıyla işgalin 2. gününe merhaba dedik.

Çel-Mer işçileri bir yandan slogan atarken bir yandan da vinçlerin üzerindeki levhalara vurarak tempo tutuyorlardı. Bugün patron ile sendika arasında bir görüşme olması bekleniyor. Yanı sıra saat 17.00'da kitlesel bir basın açıklaması yapılarak işgaldeki işçilere destek olunacak.

Sabah ilk iş olarak, işçiler ile telefon görüşmeleri yapıldı, sağlık durumları öğrenildi. İşçilerin sağlık durumlarının iyi morallerinin yüksek olduğu ve kararlı oldukları haberlerini aldık.

İlerleyen saatlerde aralıklarla hem ziyaretçiler artıyor hem de sloganlar atılıyordu. "Tencere Boş Tava Boş, Gazi'ye Göre Hava Hoş" sloganını işçi çocukları attırıyor; tabii buna benzer daha bir çoğunu da.

Saatler 11.30 civarında içerden haber geldi. İşçiler hava alamadıklarını, buldukları bölümlerdeki kapıların açılmalarını talep ettiklerini, ama polislerin açmadığını söylüyordu telefonda. Hemen dışarıdaki aileler ve destekçiler karar alarak fabrikayı fiili işgale girişecekler. Önce kapıların açılması yönünde sloganlar atıldı. Daha sonra birden bire (bizlerin durduğu yer ile fabrika arasından dere geçmekte) fabrika sahasına girilerek polislerin barikatı yarıldı. İçeriye ilk giren işçi eşleri oldu. Yanı sıra herkes işçilerin bulunduğu kapalı kapıya hücum etti. Kapıyı açmaya çalışırken polisler müdahale etti. Kısa bir arbede yaşandı. Sendikacıların araya girmesiyle ortalık sakinleştirildi. Aileler kapıların açılmasını talep ederek açılmadığı takdirde tekrardan fabrikaya gireceklerini dile getirdiler.

Kısa bir sürenin ardından istenilen kapılar açıldı. Bu durum hem işgalci işçiler açısından hem de aileler açısından bir moral üstünlüğü yarattı. Ve işçiler istedikleri takdirde neleri yaptırabileceklerini tekrardan görmüş oldular.

Öğle sonuna doğru ziyaretçiler artarken işçiler de 17.00'de yapılacak basın açıklamasını bekliyorlardı. Saat 16.30'da fabrika karşısında bulunan direniş çadırından tekli sıralar halinde patika yollardan sloganlarla fabrika önüne yürüyüşe geçildi.

Sendika yetkililerinin de fabrika yakınlarında işçilere katılmasıyla kitlesel bir şekilde fabrikanın önüne doğru sloganlarla yürüyüş gerçekleştirildi. Fabrika önünde yapılan basın açıklamasını okuyan Birleşik Metal İş sendikası Gebze şube başkanı Erdoğan Özer "Tüm bu baskıların ve hukuksuzlukların sonucunda Çel-Mer işçileri dün işyerini terk etmediler. Dün geceyi ve bütün günü işyerinde geçiren üyelerimiz, işten atılanların geri alınmasını, sendikal haklarının tanınmasını talep ediyor. İşyerinin dışında da aileleri onları yalnız bırakmıyor.

"24 saati aşkın süredir işyerinde bekleyen üyelerimiz, kötü koşullara maruz bırakılıyor. Fabrikanın havalandırma penceresi kapatılıyor. İçeride ki havasızlık ve aşırı sıcaklık işçilerin can güvenliğini tehdit ediyor." diye konuşarak işçilerin talepleri kabul edilene kadar işgalin süreceğini belirtti.

Daha sonra söz alan DİSK Genel Sekreteri işçilerin mücadelesinde haklı olduklarını ve Çel-Mer işçilerinin yanında olduklarını söyledi.

Basın açıklaması sırasında işgalci işçileri vinç başında görmek hepimizi mutlu etti. Sloganlar atılarak tekrardan direniş çadırına dönüldü.

Bir kısım dışarıda kalan işçiler, aileler ve destekçiler direniş çadırında sloganlarla bekleyişlerini sürdürüyorlar.

Bu arada patronla sendika arasında görüşmeler olacağı belirtildi.

UPS İŞÇİLERİ

ÇEL-MER İŞÇİLERİNİN YANINDA

Kurtköy UPS işçileri işgaldeki Çel-Mer işçilerine destek olmak için ziyarete geldiler.

Saat 11.30 civarında fabrikanın karşısında kurulu direniş çadırına dövizleriyle slogan atarak geldi UPS işçileri.

İşgaldeki işçiler de UPS işçilerinin sloganlarını duyar duymaz sloganlarla gelen işçileri selamladılar. UPS işçileri, aileler ve destekçiler bir müddet "Çel-Mer İşçileri Yalnız Değildir", "UPS'den Çel-Mer r'e Direniş Kazanacak", "Burası Fabrika, Karakol Değil" sloganları karşılıklı atıldı.

Daha sonra UPS işçileri, işgalci işçileri selamlayarak ayrıldılar.□

ÇEL-MER İŞÇİLERİ YALNIZ DEĞİLDİR

DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş'te örgütlendikleri için işten atılan ve bundan dolayı fabrika önünde direnişe geçen Çel-Mer işçileriyle ilgili 3 Ağustos günü saat 19.30'da Alinteri, BDSP ve Mücadele Birliği Platformu'nun örgütleyicisi olduğu bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Basın açıklamasında "Çel-Mer İşçilerinin Onurlu Mücadelesini Selamlıyoruz Direnişiniz Direnişimizdir, Yaşasın Sınıf Dayanışması" pankartı açılırken "Çel-Mer İşçisi Yalnız Değildir", "UPS İşçisi Yalnız Değildir", "Zafer Direnen Emekçinin Olacak" sloganları atıldı. Daha sonra basın metni okundu.

Okunan metinde Çel-Mer işçilerinin direniş süreci anlatılırken aynı zamanda UPS işçilerinin de halen devam etmekte olan direnişlerine değinildi. Kemeraltı girişinin en yoğun olduğu saatlerden biri olması nedeniyle insanların ilgisini çeken basın açıklaması basın metninin okunmasından sonra sona erdi.

Mücadele Birliği/İzmir

UPS İŞÇİLERİ EYLEMLERİNİN 111. GÜNÜNÜ DEVİRDİ

111 gündür direnişte olan UPS işçileri eylemlerine devam ediyor. Eylemlerinin başından beri her Çarşamba günü yaptıkları eylemlerini Cumartesi günü yapmaya başladılar. En son Konak şubesinde çalışan yedi işçinin işten atılması, işçi kıyımının ve saldırıların devam ettiğini gösteriyor, ayrıca bu hafta taşeron işçilerini UPS yetkilileri işe almaya başladı. Bu zorluklara rağmen işçiler, ilk günkü kararlılıklarıyla eylemlerine devam ediyorlar. Eylemin 111. gününde direniş yerinde sendika yöneticileri, UPS işçileri TÜMTİS sendikasına bağlı ambar işçileri ve Devrimci İşçi Komiteleri yer aldı. Birçok demokratik kitle örgütü de işçilere destek verdi. İşçiler sürekli "UPS İşçisi Yalnız Değildir", "Yaşasın Sınıf Dayanışması", "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz" sloganlarını attı. UPS önünde toplanıldıktan sonra yürüyüş başladı. Daha sonra TÜMTİS İzmir şube sekreteri Cafer Kömürcü sözü aldı:

"Direnişimizin ilk gününden beri bizi yalnız bırakmayan dostlarımız bugün de yanımızdalar. Ve inanıyoruz ki bu direniş sonuçlanıncaya kadar verdikleri destek ve mücadelemize sundukları katkı önemlidir. Bu desteklerin işçi sınıfının kazanımlarında büyük bir payı olacaktır.

Arkadaşlar bugün direnişimizin 111. günü. UPS de direnen işçiler 111 gün önce anayasal hakkını kullanarak, sendikanın hak olduğunu düşünüp anayasanın 57. maddesine güvenerek anayasal haklarını kullanarak sendikalı oldular. Bu arada İşçiler ve özel güvenlik arasında kısa bir tartışma yaşanır. Güvenlikteki arkadaşlarla sorunumuz olmadığını herkes biliyor. Biz burada demin de ifade ettiğim gibi anayasal hakkını kullanan işçi arkadaşlarımızın hakkına özellikle içerdeki yetkililerin saygı göstermesi gerekir. Yıllardır alın teriyle çalıştığı emek sarf ederek büyümeye çalıştığı, UPS gibi bir tekelin ülkemizde işçileri açlık ve sefaletle terbiye etme, kölece koşullarda 12-14 saat

çalıştırma ve işçi arkadaşlarımız bu koşulları değiştirme amacıyla ve iddiasıyla yola çıktı.

İşverenlerin Amerika'ya uşaklık yaptıklarını ama işçilerin üzerinde baskı ve tehditlerini halen sürdürdüklerini biliyoruz. İşçiler bunlara kanmayacaktır. Yalan propagandayla işçi arkadaşlarımızın kafası karıştırılmaya çalışılıyor. İçerdeki arkadaşların anayasal hakkının kullanılmak istediklerinde sendika üyesi olan veya yeni getirdiği işçilere sendikalı olmayın baskısı artık son bulmalıdır. Buradaki ve içerdeki arkadaşlar birleşerek daha güçlü olacaklarını bilmelidirler. Eğer İşçiler UPS'de kölece çalışma koşullarında çalışmak istemiyorsa sendikaya üye olmaktan başka şansları yok. Burada bulunan müdür veya yetkili vatandaşların tuzu kurudur, doğrudur aldıkları ücret kendilerine yeterli gelebilir. Ama çalışan arkadaşlarımıza bir asgari ücreti reva görenler ka-

rşısında ancak işçi arkadaşlarımız döktükleri alın terinin hesabını birleşerek ve hesabını sorarak kendi hakları için mücadeleyi büyütebilirler.

Bilinmelidir ki ilk günden beri işten atılan arkadaşlarımız ilk günkü kararlılığı ve inancıyla sendikanın içeriye gireceğinin bilinciyle davranıyor bundan sonra da böyle davranacaktır. Direniş zaferle sonuçlanıncaya kadar dışarıdan gelen arkadaşların desteğinin daha da büyüyeceğine bizler inanıyoruz. Bizler bu mücadelenin büyümesini sağlayacak her türlü etkinlikler içerisinde bizler yer alacağız. Direnişimiz, mücadelemiz zaferle sonuçlanıncaya kadar sürecek diyoruz". Kömürcü'nün konuşması sık sık sloganlarla kesildi. Eylem sloganları atılarak sona erdirildi.

İZMİR DEVRİMCİ İŞÇİ KOMİTELERİ

HEPİMİZ İÇİN... BÜTÜN İŞÇİLER İÇİN...

Kocaeli Çayırova'da bulunan Çel-Mer Çelik A.Ş. işçileri sendikaya üye oldukları için işten çıkarıldılar ve bunun üzerine fabrikayı işgal eylemi yaptılar.

Çel-Mer işçilerinin fabrikayı işgal ettiklerini öğrenen aileleri hemen fabrika önüne gelerek onlara destek verdiler. Yakınlarına destek için gelen ailelerle yaptığımız kısa söyleşiyi aktarıyoruz.

Mücadele Birliği: Merhaba, İşçilerin fabrikayı işgal ettiklerini öğrenen yakınları hemen onları desteğe geldiler. Sanırım siz de ilk gelenlerdensiniz. Yakınlarınızdan kim var içeride ve eylem konusunda ne söylemek istersiniz?

Şanzime Kürekçi: Kaynım burada, Kenan Kürekçi, amcamın oğlu burada, damadım burada onları desteklemek için yanlarındayız, herkesin de gelmesini bekliyoruz.

Ali Asker Kürekçi: Kardeşim çalışıyor burada, eniştem çalışıyor, daha önce ben de burada 5 sene çalıştım, sebepsiz yere işten çıkartıldım, 3 ay önce beni işten çıkardılar, 3 aydır da işsizim, işte kardeşim ve arkadaşlarıyla beraber dünden itibaren fabrikayı işgal ettiler. Kararlı bir şekilde direniyorlar. Biz de burada onların güçlü olması için devamlı direniyoruz. Onlar için, hepimiz için, bütün işçiler için bu kararlılığımız sonuna kadar devam edecek, bu sendikayı içeriye sokacağız! Bu direnişini kazanacağız, başka yolu yoktur!

Mücadele Birliği: İşçiler daha çok içeride ne tür sorunlarla karşılaşıyorlardı?

Ali Asker: İşçilerin daha çok sosyal hakları geri alındı, işçilere bu sene zam verilmedi, işçilerin SSK primleri düşürüldü, ikramiyeler gününde ödenmedi. Baskılar yapıldı işçilere. İşçiler de bu işin böyle yürümeyeceğini anlayarak, sendikaya üye oldular. Bundan sonra da patronun baskıları devam etti. İşçilerin evlerine tek tek gidilerek, baskılar yapıldı, para teklifi yapıldı, her işçiye bir adam görevlendirildi. Dışardan adam getirildi işçileri kandırmak için, ama işçiler yılmadılar. Halen direniyorlar, kararlı bir şekilde direniyorlar. Biz de onların yanındayız, sonuna kadar yanlarındayız.

Mücadele Birliği: Siz neler söylemek istersiniz?

Alev Dinler: Eşimi savunmaya geldim sonuna kadar arkasındayım. Hiçbir şekilde hiçbir engel bizi durduramaz! Her türlü her şekilde kazanmak için buradayız. Hiçbir zaman mücadeleden yılmayacağız, eşimi sonuna kadar destekliyorum.

Mücadele Birliği: Eşiniz fabrikayı işgal ettiği zaman ne hissettiniz? Sizi buraya getiren neydi?

Alev Dinler: Gücümüz beraberliğimiz her şeyimiz; direnişimiz, yüreğimiz her şeyimiz; her şeyimizle burdaydık, çoluğumuzla, çocuklarımızla, ailemizle buradaydık. Tek başına kimse burada değildi. Yeri geldi aç kaldık, yeri geldi fabrika para vermedi, yeri geldi hiçbir hakkını vermedi, akşama kadar çalıştırdığı mesailerin parasını vermedi. Yarı yarıya bile vermedi, yeri geldi, sabahlara ka-

dar çalıştılar, hiçbir imkan verilmedi, yeri geldi mağdur kaldılar, yeri geldi eylem yaptılar, işyerinde, eylem yapmaya başlayınca işler daha çok büyüdü, daha çok yayıldı.

Mücadele Birliği: Eşiniz ilk sendikalı olan işçilerden biri herhalde, nasıl işten çıkarıldı?

Evet eşim ilk sendikalı olan işçilerden biriydi ama ilk atılan işçilerden biri değildi, ikinci işten çıkartılan işçilerden biriydi, sendikal haklar verilecek diye en fazla on gün çalıştılar, ondan sonra yine kapının önüne kondu, ondan sonra bizler de direnişimizi daha çok büyüttük, madem öyleyse al sana böyle.

Mücadele Birliği: Peki emekçi bir kadın olarak, eşiniz işgalde iken diğer emekçi kadınlara ne söylemek istersiniz?

Alev Dinler: Gelin bir olalım derim, başka bir şey demem.

DEVİRİMİN SARS

Örgütlü ve birleşik hareket etmek ve bir kez eyleme geçince sonuna kadar kararlı bir şekilde gitmek, Kürt proletaryasının genel karakteri olmuştur. Onlar bu özelliği on yıllardır süren halk hareketi içinde elde ettiler. Bu gelişmeden Kürt burjuvalarının panikleme kaçınılmazdı. Bugüne dek proletarya, Kürt halk hareketinden bağımsız hareket içine girmemişti. Küçük burjuva önderler ise “Bu patronlar bizden” diyerek Kürt proleterlerin kendi çıkarları temelinde eylem geliştirmesinin önünü tıkıyordu. İşte şimdi proletarya hem bu öncülerden hem de burjuvaziden bağımsız, eyleme girişebileceğini, üstelik en sıkı sendikal mücadeleden bile çok daha ileri gidebileceğini göstermişti. Bu durumda Kürt sermaye çevrelerinin, toplumsal devrime dönüşme potansiyeli son derece yüksek olan özgürlük hakkı savaşının eteklerine yapışarak onu “kültürel haklar ve barış” sınırlarında tutmaya çalışmasından daha doğal ne olabilir!

Türkiye ve Kürdistan’da ilk bakışta birbiriyle ilişkileri doğrudan kurulamayan, gerçekte ise birbirine binbir bağla bağlı iki süreç engel tanımaz bir kararlılık ve hızla ilerliyor.

Birinci süreç Ankara’da yaşananları kapsıyor. Kısa adı YAŞ olarak bilinen Yüksek Askeri Şura toplantıları Türkiye’de, hükümet ile ordu arasında gibi görünen, ama gerçekte bu kurumların arkasında saklı duran sermaye grupları arasında kıyasıya bir iktidar savaşı yaşandığını tüm açıklığı ile ortaya serdi.

Savaşın sertlik derecesini görmek için doğrudan tarafların değil ama taraflar adına konuşanların yani basının üslubuna bakmak gerekir. Hakaret, aşağılama, birbirlerine karşı küstahça hitap şekli, küfür ve argo kavramlarla bezenmiş “değerlendirmeler”, hakir görmeleler, “kibar ve uygar” burjuvalarımızın özel çıkarlar söz konusu olduğunda nasıl kabalaşacaklarını bir kez daha gösterdi.

Hükümet kanadı, elinde tuttuğu hâkimler ve savcılar eliyle generaller hakkında aşağılamalar eşliğinde tutuklama-yakalama kararları çıkarırken karşı taraf, yani ordu tarafı buna ancak mızımızlanarak ve hala kendinden yana olan hâkim ve savcılarının elindeki ceza yasası kitapçığına sığınarak karşılık vermeye çalıştı.

Oyun artık çok aleni oynanıyor. Öyle ki, hükümet kanadı, insiyatifi elinde tutan taraf olmanın rahatlığı ve bir o kadar da küstahlığı içinde “Kara Kuvvetleri haaa” diyor ve iktidarı kimseyle paylaşmayacağını en yetkili birkaç adamından birinin ağzından ilan ediyordu.

Bu satırlar yazıldığı sırada “YAŞ Savaşları”nın net galibi ve kesin mağlubu henüz belli değildi ve zaten işin bu kısmı artık ne proletaryayı, ne diğer emekçi sınıfları, ne de Kürt halkını ilgilendiriyor.

Onları ilgilendiren bu savaşı bu noktaya getiren nedenlerdir. Devrimin gelişimini ve Kürt halkının özgürlük hakkı için yürüttüğü savaşın geleceğini anlamak için bu nedenlerin bilince çıkarılması gerekiyor. Bu görevin yerine getirilmesi devrimin önündeki görev ve hedeflerin anlaşılması bakımından da son derece önemlidir.

Bunun için öncelikle Kürdistan’a bakmak gerekir. Olguları uzun uzadıya sıralamanın artık anlamı yok; her şey gözümüzün önünde olup bitiyor. Genelkurmay, gerilla eylemlerinin, silahlı mücadelenin yerleşim birimlerine yayılmaya başladığını itiraf ve ilan ederek burjuva sınıf açısından durumun vahametini en yalın sözlerle ortaya koydu.

Gelişmeler Genelkurmay’ı fazlasıyla doğrulayan bir seyir izledi ve bu süreç devam ediyor. UKH son günlerde dört-beş ilde aynı anda saldırılar düzenleyerek askeri kapasitesinin azalmak bir yana birkaç kat arttığını gösterdi.

Ama bundan önemlisi, gerilla savaşı ile ayaklanma arasında var olan canlı, güçlü bağlardır. Politik konumlarını sınıflar savaşına değil, bir devrime ise hiç değil, ama toplumsal uzlaşmaya dayandıran sosyal reformistlerle oportünistler bu bağları göremeseler de sermaye sınıfı engin sınıf birikimi ile bu bağları çok net görüyor. Korkusunun, panik ruh halinin, telaşının öncelikli nedeni budur. Sermaye sınıfı, Kürt halkının bilincindeki değişime bakarak gerilla savaşının bir ayaklanmayı gün gün, saat saat olgunlaştırdığını farkında.

DÜŞENİN DOSTU OLMAZ

Sermaye sınıfının bir devrimi önlemede en çok güvendiği ve bu yüzden de yakın zaman kadar “Kutsal İnek” muamelesi yaptığı Ordu ise hem gerilla savaşı hem de Kürt halkının ayaklanmacı ruh hali karşısında başarısız ve çaresiz. Sermaye sınıfının bir kesimi ortaya çıkan bu durumu iktidarı tek başına ele geçirmenin fırsatı olarak gördü ve generallere kendi cebine indireceği bir fatura kesmeye karar verdi.

İlk taksit, Balyoz’la geldi. Genel olarak devrim, özel olarak gerilla savaşı karşısında uğranılan başarısızlığın günah keçileri olarak generaller ilan edildi ve hakaretlerle aşağılamalar eşliğinde, “yuh” sesleri arasında hesap vermeye çağrıldılar.

Her ne kadar ordu başarısızlığını kabul etmiyor olsa bile, burjuvazinin farklı türden sözcüleri bunu apaçık dile getirmeye başladılar. Bunlardan biri, gazetenin başköşesinde aynen şöyle yazıyor:

“Herkes görüyor ama kimse açıkça söyleyemiyor. PKK, orduyu, eski zaman argosuyla söylersek, küllüm ediyor. Öyle bir mangayı falan pusuya düşürmüyor, gidiyor karakolları, birlikleri, taburları basıyor, ‘en seçkin’ birlikler denen komando tugayına saldırıyor. Ordu, PKK’nin peşinde değil, PKK ordunun peşinde gibi bir görüntü var. (...) Bu ordu, ordu değil, başka bir şey.”

Hadi diyelim, bu yazar ‘askeri vesayete’ karşı çıkan bir zat-ı muhteremdir, böyle şeyler söylemesi normal. Ama bir de ömürleri postal yalamakla geçmiş olanlar var ki, onların söyledikleri de aşağı yukarı aynıdır. Güngör Mengi

SICI DARBELERİ

“Böyle savaş kazanılmaz” diyerek morali bozuk komuta kademesine işaret ediyor. Mehmet Tezkan “Böyle bir ordu dünyada yok” sözleriyle durumun vahametini ifade ediyor. ‘Düşene bir tekme de sen atacaksın’ türü bir atasözü başka uluslarda var mıdır bilinmez ama Türk burjuvazisinin kendi atalarının sözünden çıkmadığı kesin.

UNUTULAN ÇAKIL TAŞLARI

Yakın zamana kadar tekeli sermaye egemenliğinin en güvenilir koruyucusu olan ordunun, şimdilerde yaşadığı çaresizlik, karşı devrimin siyasi ortamını ve söylemini alt-üst ediyor.

Eskiden, devrimci kitleler ile aralarında yenilmez bir ordu barikatı olduğu bilinci ve güveniyle hareket eden burjuvazi, “Tek bir çakıl taşı bile vermeyiz” diyerek hançere yırtarlardı. Ama şimdi o barikatın iyice zayıfladığını, sağından solundan açıklar verdiğini ve görünen açıktan devrimin öfkesinin ateşinin burjuvazinin ensesini yakmaya başladığını söylemek zor değil. Kısacası, tekeli sermaye cephesinde etkiler fena tuttu. Hançereler yırtarak, göğüsler yumruklanarak haykırılan “çakıl taşı” söyleminin yerine, “birlikte yaşamak zorunda mıyız?” peşrevine geçmeye başladılar.

Daha düne kadar “Kürt yok, ayrılma, boşanma hakkı da yok” diyenler şimdi “ayrılırsanız, siz zarar edersiniz” edebiyatına geçtiler. ABD büyük elçisi giderayak bu edebiyata kendi çapında katkı yaptı: “Ayrılırsanız üçüncü dünya ülkesi olursunuz. Türkiye ise AB’ye girer.”

Çakıltaşı hamasetinden, nerelere gelindi böyle? Bu kadar radikal bir söylem kayması, kaldırımlarda daha çok general şapkası yuvarlar. Bu söylemin, halkları kandırma, tehdit ve blöf amaçlı geçici olduğu kesin. Yoksa Kürt ulusunun gerçekten ayrılma yönünde kesin bir tercih yapması durumunda sermaye sınıfının nasıl bir kıyıcılıkla hareket edeceğini tahmin etmek zor olmasa gerek.

Yine de sermaye sınıfını “çakıltaşı” edebiyatından blöf, tehdit şantaj yöntemine geçmeye zorlayan gerçek nedenler olduğu kesin. Bu nedenlerin başında iç savaşta güçler dengesindeki değişim gelmektedir. Güçler dengesi sadece Kürdistan’da değil, ama Türkiye’de de devrim lehine hızla değişiyor.

KÜRT SERMAYESİ DE PANİKTE

Batan geminin tahliye sandallarının yeni

yeni sahipleri ortaya çıkıyor. Kürt burjuvaları uzun zamandır ulusal mücadele hattını terk etmiş, Türk sermayesiyle içiçe, ulusal köklerini reddetmişlerdi. Onlar bunu “hain” oldukları için değil, sınıf çıkarları tam da bunu gerektirdiği için yapıyorlardı.

Ancak, geline aşamada, iki önemli tehlike belirdi. Birincisi, Kürt halkının mücadelesi özgürlüğün kapısına kadar gelmişti ve yarattığı baskıyla “ayrılık” tartışmalarını alevlendirmişti. İkincisi, Kürdistan proletaryası bağımsız hareket etme yönünde dikkat çekici adımlar atmaya başlamıştı. Her iki gelişme de, bugüne dek ulusal kimliklerini reddeden Kürt burjuvalarını, özgürlük hakkı için verilen savaşı “kültürel haklar ve barış” sınırları içinde tutma çabalarına itti.

Türkiye ve Kürdistan pazarlarının entegrasyonu ileri düzeydedir. Kürt burjuvalarının bu entegrasyondan bağımsız bir sermaye biriktirme olanakları yok denecek kadar azdır. Bu yüzden şimdi entegrasyon kadar iki ülke sermaye sınıflarının varlığını da tehdit eden ayaklanma durumunu dindirmek için, STK toplantıları altında Kürt halkının arasına karışmaya, gerilla savaşının omuzları üzerinden söz sahibi olacakları bir konum elde etmeye çalışıyorlar.

Hedefleri Kürt halkının özgürlüğü değil, kölelik koşullarının devamıdır. Çünkü bu kölelik koşulları sadece Türk sermaye sınıfına değil ama aynı zamanda Kürt sermaye sınıfına da çok ciddi avantajlar sağlıyordu. Çok daha düşük ücretlerle emek sömürüsü yapabilmek, baskı altındaki sendikalara nefes imkânı bile bırakmadan sermaye birikimlerini sürdürmek; onların tek isteği bu.

Kürt sermaye çevrelerini tehdit eden bir diğer gelişme, Kürdistan proletaryasının bağımsız eylemlere girişmiş olmasıdır. Tekel ve Çemen işçileri yaktılar bu ateşi. Yeterince dikkat çekmedi ve yeterince üzerinde durulmadı, fakat Mayıs ayında, Diyarbakır tuğla işçilerinin eylemleri çok önemliydi. Sendikaları, dernekleri, tek bir örgütlenmeleri bile olmayan tuğla işçileri, sadece iki günde kentin tüm tuğla fabrikalarındaki üretimi durdurmayı başardılar. Üçüncü gün, Kürt sermayesini dize getirdiler.

Örgütlü ve birleşik hareket etmek ve bir kez eyleme geçince sonuna kadar kararlı bir şekilde gitmek, Kürt proletaryasının genel bir karakteri olmuştur. Onlar bu özelliği on yıllardır süren halk hareketi içinde elde ettiler. Bu gelişmeden Kürt burjuvalarının paniklemesi kaçınılmazdı. Bugüne dek proletarya, Kürt halk hareketinden bağımsız hareket içine girmemişti. Küçük burjuva önderler ise “Bu patronlar bizden” diyerek Kürt proleterlerin kendi çıkarları temelinde eylem geliştirmesinin önünü tıkıyordu. İşte şimdi proletarya hem bu öncülerden hem de burjuvaziden bağımsız, eyleme girişebileceğini, üstelik en sıkı sendikal mücadeleden bile çok daha ileri gidebileceğini göstermişti. Bu durumda Kürt sermaye çevrelerinin, toplumsal devrime dönüşme potansiyeli son derece yüksek olan özgürlük hakkı savaşının etkilerine yapışarak onu “kültürel haklar ve barış” sınırlarında tutmaya çalışmasından daha doğal ne olabilir!

ASIL BALYOZ DEVRİMİN ELİNDE

Devrimin dalgaları burjuva kıyıları öyle bir dövüyor ki, en sağlam görünen kayalar çatlıyor, her biri farklı yerlere savruluyor. Kürt burjuvaları halkın arasına sızmaya çalışıyor; on yıllar boyu bölgede gericiliğin en sağlam kalelerinden biri olan Ensarioğlu aşiretinin şefi “Barış, İmralı” diyor.

Türk sermayesi ise soluğu DİSKin kapısında alıyor. Burjuva dünyadaki yalpalamalar bununla kalmıyor. Orduya göğsünü siper eden CHP, şimdilerde AKP ile darbe-ordu karşıtlığı konusunda açıktan bir yarışa girmiş durumda. Devrimin dalgaları, yerinden oynamaz sanılan kayaları işte böyle sağa-sola savurup duruyor.

Bir devrimin olgunluğunu ölçmek için, burjuva saflarda yaşanan kavganın çapına, yalpalamaların büyüklüğüne bakmak lazım. “YAŞ Savaşları” ve “Balyoz Davası” etrafında dönen dolaplar, söz konusu kavganın vardığı çapın muazzamlığına tanıklık ediyor. Türk sermaye çevrelerinin “çakıltaşı” edebiyatından, “barış ve kardeşlik” jargonuna kaymaları, oradan “ayrılırsanız ayrılın siz zararlı çıkarsınız” blöfüne geçiş yapmaları da, yalpalamaların denli büyük olduğunu anlatmaya yetiyor.

Karşı devrim saflarında her şey bu kadar oynak, kökünden kopmuş ve zayıfken, proletaryanın en küçük eylemi bile balyoz etkisi yaratır. “Sana kutsal gelen bin yıllık çınar / Fiske vuruşuyla yıkılır bir gün” diyordu, o büyük ozan; sanki bugünü tarif ediyor. □

UPS

UPS İŞÇİSİ KAZANMAYA KARARLI

UPS Kargo işçileri 89 gün önce başladıkları direnişlerini kararlılıkla sürdürüyorlar. Sendikalı olmaları nedeniyle işten çıkarılan UPS Kargo çalışanları Mahmutbey Aktarma Merkezi önünde sürdürdükleri direnişlerindeki kararlılıklarını işçi ve emekçilere, kamuoyuna bir kez daha göstermek amacıyla 31 Temmuz 2010 Cumartesi günü saat 18.00'de Taksim Tramvay durağında bir basın açıklaması yaptılar.

UPS işçileri, aileleri Tümtis Sendikası emekçileri, devrimci demokrat kurumlar, siyasi partiler ve Mücadele Birliği Platformu'nun katıldığı eylem tramvay durağında sloganlarla başladı. Buradan sloganlarla Galatasaray Lisesi önüne kadar yürüyüş yapıldı. Galatasaray Lisesi önünde UPS Kargo çalışanlarının mücadelesine değinen Tümtis Sendikası Başkanı basın açıklamasını okudu. Direnişteki işçiler Platformu'nu adına bir işçi de UPS Kargo çalışanlarının mücadelesine değinerek, tüm direnişteki işçilerin, işçi sınıfının kurtuluşu için birlikte mücadele etmesi gerektiğini belirtti. "Biz direnişteki işçiler olarak diyoruz ki, hak

verilmez alınır; zafer sokakta kazanılır" diyerek sözlerini tamamladı.

Yürüyüş ve basın açıklaması sırasında kitlesel olarak sık sık "UPS'ye Sendika Girecek Başka Yolu Yok", "UPS İşçisi Yalnız Değildir", "Zafer Savaşın Emekçinin Olacak", "Kurutuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Bir-

liği", "İşçiler Birleşin Devrim İçin Savaşın", "Gün Gelecek Devran Dönecek UPS İşçiye Hesap Verecek" sloganları atıldı. Eylem yürüyüş sırasında çevreden katılanların ıslıkları ve alkışları ve sloganlara katılımlarıyla desteklendi. Basın açıklamasından sonra sloganlar tekrarlanarak eylem alanından ayrıldı.

Mücadele Birliği Platformu

ASLA BOYUN EĞMEYECEĞİZ!

8 Ağustos günü saat 14.00'de UPS işçileri Telekom önünden Konak Sümerbank önüne kadar bir yürüyüş ve basın açıklaması gerçekleştirdiler.

İşçiler üyesi oldukları Tümtis sendika binasının önünden yürüyüşe başladı. Yürüyüş sırasında "İşçi Kıyımına Sendika Düşmanlığına Son" pankartını açan işçiler "UPS'de İşçi Kıyımına Son", "Atılan İşçiler Geri Alınsın", "İşçiye Uzanan Elleri Kıracağız", "Gün Gelecek Devran Dönecek UPS İşçiye Hesap Verecek", "Kahrolsun İşçi Düşmanları", "Yaşasın Enternasyonal Dayanışma", "Yaşasın Onurlu Mücadelemiz" sloganlarını haykırdılar.

Birçok sendika ve demokratik kitle örgütünün destek verdiği eylemi Mücadele Birliği Platformu Konak Sümerbank önünde "UPS İşçileri Yalnız Değildir" sloganıyla selamladılar. Eylem yerine gelindiğinde ise İzmir Tümtis Şube Başkanı UPS'nin genel sürecini değerlendiren bir konuşma yaptı. Başkanın ardından UPS direnişi adına uluslararası desteğin bir örneğini oluşturan, Almanya Gıda İşçileri Sendikası Dortmund Şube yetkilisi de düşüncelerini paylaştı.

78 gün boyunca geceli gündüzlü Tekel işçilerinin yanında olan Tek Gıda-İş Örgütlenme danışmanı da Tümtis'in yıllardır eylemlerde, yürüttüğü mücadelelerde, kazanım

olmadan eylemden vazgeçmediğine dikkat çekti ve şu an yürüttükleri bu mücadelede de asla yalnız olmayacaklarını söyledi. Ardından basın metni okundu. Okunan metinde UPS işçilerinin 104 gündür her türlü zorluğa rağmen yürüttüğü mücadeleye ve dünya devi olan UPS patronunun işçileri her gün daha da yok sayan bir tutumla hareket ettiğine değinildi. Basın metninin okunmasından sonra sloganlar gür bir şekilde atıldı, halaylar çekilmeye başlandı. İşçilerdeki tutarlılık, karar-

lılık ve öfke, slogan atışlarından halay çekişlerine kadar herşeyde kendini belli ediyordu. Halaylardan sonra Tümtis binasının önüne kadar pankart açılarak sloganlarla yürünerek eylem bitirildi.

**UPS İŞÇİLERİ YALNIZ DEĞİLDİR!
ZAFER SAVAŞAN
İŞÇİLERİN OLACAK!**

Mücadele Birliği/İzmir

İŞÇİLERİN SORUNLARI ORTAK, KURTULUŞU ORTAKTIR

UPS Konak Şubesinde işten çıkarılan işçiler eylemde. Bugün yine destek ziyaretine gelenler vardı. Ziyaretçiler gittikten sonra işçilerle söyleşmeye başlıyoruz.

Mücadele Birliği: Bize süreci anlatır mısınız?

İşçi: 29 Temmuz günü işveren bizim sendikacı olduğumuzu öğrenip bize “Sendikadan ayrılın, ayrılmazsanız şubeyi kapatırım” diye baskı kurdu. Biz aldırmadık sürekli söylendiği halde. Çok sonra patronlarımız merkeze gelmişler, merkeze geldikten sonra bizi tekrar topladılar. “bir zararı yok, sendikaya üyeliğiniz hayırlı olsun” dediler. Ertesi gün biz dağıtım çıktığımızda bir arkadaşımızı, evi uzak olan bir arkadaşımızı “servis dışı oldu” diye işten çıkarmak istediler. Biz de o gün arkadaşımız işten çıkarılmasını diye dağıtım çıktık ama dağıtım yapmadık, işi yavaşlattık. Patron bir saat sonra bizi aradı, malları getirin şubeyi kapatıyorum dedi. Bize de bilgi vermeden şube kapandı yani.

Mücadele Birliği: Peki Tümtis’in 107 gündür burada sendikalaşma mücadelesi için ne düşünüyorsunuz bir işçi olarak?

İşçi: Sınıf mücadelesi, haklarımızın alınması, fazla mesai ücretlerinin arttırılması, yoğun çalışma şartlarının düzeltilmesi için eylemlerini yapıyorlardı. Biz onlara yanlarında olarak değil de farklı şekilde destek olmaya çalışıyorduk, fakat bizim şube de kapanınca biz de onlara katılmış olduk. Beraber şimdi eylem yapıyoruz.

Mücadele Birliği: Buradan İstanbul’daki işçilere ne söylemek istersiniz?

1. İşçi: Arkadaşların hepsine selam söylüyoruz öncelikle. Hep beraberiz, hepimiz biriz.

2. İşçi: Arkadaşların dediği gibi birlikten güç doğar. Bugün 107. gün ama bu 207. gün de olsa 507. gün de olsa biz yerimizde durmaya devam edeceğiz kazanıncaya kadar.

Mücadele Birliği: Hem bugünle ilgili hem Konak şubesiyle ilgili saldırılar yoğunlaşarak devam ediyor. Siz eylemin ilk başından beri buradasınız. Bu eylemdesiniz. Ne söylemek istersiniz?

İşçi: Biz başlarken bunun zaten çok çetin olacağını, çok zor olacağını, kararlılık gerektirdiğini biliyorduk. Konak’taki arkadaşların mevzilenmesi de ona yönelik zaten, yani he türlü saldırı karşısında başları dik bir şekilde orada duracaklarını defalarca ifade etmişlerdi. Arkadaşların biraz tesadüf biraz da ilginç bir şekilde patladı sendikal mücadelenin içinde oldukları. Bunun sonucu olarak Konak şube kapatıldı, bunun sonucu olarak başka şubeler de kapatılabilir, bunun sonucu olarak aktarma merkezinden daha fazla arkadaş da atılabilir. Biz bir şeye inanıyoruz, buraya sendika girene kadar, bu direnişteki arkadaşlar 107 değil 207. gün de olsa bu direniş sürecektir. Biz buraya gireceğiz ve kazanacağız. Bu sadece UPS işçisi açısından değil Türkiye işçisi açısından da önemli. Taşeronlaştırılmanın kırılması açısından, Türkiye’de esnek çalıştırma modelinin ortadan kaldırılması açısından her türlü baskıya karşı mücadelenin direnişin olmazsa olmaz koşulu olduğunun ifadesidir UPS direnişi, onun için önemlidir.

Mücadele Birliği: Türk-İş’ten genel olarak nasıl bir tutum ve tavır bekliyorsunuz işçiler olarak?

İşçi: Sürekli bir şey söylenir işçilerin sorunları ortak, çözümü ortak, kurtuluşu ortaktır. Şimdi işçilerin ortak bir mevziden mücadele ettiği, ortak bir çatı altında mücadele ettiği Türk-İş’ten bahsediyorsak tabii ki Türk-İş’in tavrı daha dik, daha yığınsal, daha fazla kamuoyu oluşturacak, bu eylemi işyerlerine taşıyacak bir örgüt olmalı. Bölge temsilcisi az önceki konuşmasında diyor ki İzmir’de Ağustos ayında eylem yapmak güç, biz de yaptık geçen güç olmuyor, hava sıcak biraz yorucu oluyor ama sınıf mücadelesi zaten yorucu, kazanmak yorucu. Kazanmak için bir şeyleri göze almak gerekiyor. Bundan sonra bu desteklerin artarak süreceğini düşünüyoruz. Kamuoyunun yaratılması için sendikamızla farklı eylemler yapmayı düşünüyoruz.

Mücadele Birliği: Biz de Mücadele Birliği olarak bütün gücümüzle olanaklarımızla katılırız. Son olarak söylemek istediğiniz bir şey var mı?

İşçi: Desteğinizden dolayı teşekkür ediyoruz.

Mücadele Birliği/İzmir

İZMİR DÖB UPS İŞÇİSİNİN YANINDA

30 Temmuz günü direnişlerinin 94. günündeki UPS işçilerini İzmir DÖB olarak ziyaret ettik. Aralarına işten atılan yeni 4 işçi arkadaş daha katılmıştı. Şu anda toplam 16 işçinin devam ettiği eylem aynı kararlılık ve inançla devam ediyor.

Ziyaretimizde işçi arkadaşlarla yaptığımız sohbetten sonra onlara İstanbul’da eylemde bulunan işçilerden getirdiğimiz mesajları okuduk. İşçilerin birlikteliğini ve kararlılığını anlatan mesajlar işçi arkadaşları çok mutlu etti. Olumlu tepkiler aldıığımız işçi arkadaşlara daha sonra bir öğrenci arkadaşımızın işçilere katkı amaçlı yaptığı pilavı dağıttık ve birlikte yedik. İşçi arkadaşlarla yaptığımız sohbetten sonra UPS işçilerini selamlayarak alandan ayrıldık. Bizim ayrılma-mızdan sonra alana Tez-Koop iş’e bağlı ve KİPA’da örgütlenen işçiler destek ziyaretine geldi. İşçilerin karşılıklı eylem süreçlerinden bahsetmesinden sonra tüm işçiler alandan ayrılarak eyleme bugünlük son verildi.

İzmir / DÖB

KAZANINCAYA KADAR DİRENECEĞİZ

UPS Anadolu Yakası Kurtköy Aktarma Merkezi’nde işten atılan 30 işçiden biri Fatih. 90’lı günlere dayanan direniş üzerine söyleştik. Oradaki durumu kısaca bize anlattı.

Fatih: Buradaki işçilerin çoğu kadroludur. Buradaki işçilerin çoğu içerde yaşanan haksız ve işçilere baskılardan kaynaklı sendikaya üye oldular ve patrona karşı bunu saklama durumuna girmeden içerde sendikal faaliyet yürütmeye başladılar.

Daha sonra bunu gören UPS müdürü, sendikal işçileri, üçer üçer, tek tek... işten atmaya başladı. Kimsenin haberi olmadan 3-4 defa hakımızda ihtar yapıldığı yolunda belgeler gösterilerek 25/2 sayılı iş disiplinine uymama, emre itaat etmeme suçlamalarıyla bizleri işten çıkarıyorlar. Bir hafta önce 8 işçi arkadaşımız daha işten çıkarıldı.

İçerde çalışan arkadaşlarımıza çok baskı yapılıyor. Biz de burada dışardaki çadırımızdan sloganlarımızla, ajitasyonlarımızla onara moral vermeye çalışıyoruz. Dışarda çadırımıza karşı ciddi bir baskı yok. Biz burada iyiyiz, ama içerdeki işçi arkadaşlarımıza baskılar sürüyor. İçerde çalışan işçi arkadaşlarımız vardiya değişimlerinde bize selam verdiklerinde veya bizimle sohbe etmeye geldiklerinde müdür, onları “sizi işten atarız” tehdidiyle bize karşı baskı kurmaya çalışıyor. Onlara “grevci işçilerle konuşmayacak, selam bile vermeyeceksiniz, sizleri kameralardan görür tespit eder işten atarız”, diyorlar. Çalışan arkadaşlarımız günde 12 saat çalıştırılıyorlar. Keyfi maaş kesintileri yapılıyor. Bazı arkadaşlarımız maaşlarını dahi öğrenemiyorlar. Hastalandığımda biri rapor alamıyor. Burada direnişimiz 90’lı günlere geldik. İçerde sendika çalışmalarımız devam ediyor. Mahkeme süreci de devam ediyor. Bu direnişi kazanıncaya kadar sürdüreceğiz. □

İSKİ İŞÇİLERİNİN DAYANIŞMA GECESİ

İSKİ işçilerinin düzenledikleri “Direnişteki İSKİ İşçileriyle Birlik ve Dayanışma Gecesi” UPS İşçileri, Tekel İşçileri, Çel- Mer İşçileri, Atık Kağıt İşçileri’nin katılımıyla Labella Semiramis Düğün Salonu’nda gerçekleşti.

İSKİ’nin su sayacı okuma, açma-kapama ve bilgi işlem işlerini devrettiği 3 ayrı taşeron şirketle sözleşmeleri feshetmesiyle 2300 işçi işten çıkartılmıştı ve işçiler 16 Mart 2010 tarihinden itibaren direnişlerine Aksaray’daki İSKİ binası önünde devam ediyorlar.

Etkinlik, İSKİ işçileri adına okunan metinle başladı. Bir İSKİ işçisi “*Taşeron Hayatlar istemiyoruz*” dedi ve metni okumaya başladı. “*Önce ateş düştüğü yeri yakıyor, can havliyle bir sıçırıyoruz ki, orada bir Tekel, İtfaiye, Marmaray, Samatya, burada bir UPS, diğer yandan Çel-Mer, beri yanda eğitim işçileri, öte yandan Paşabahçe direnişi... Bir bakıyoruz ki, nerede bir işçi direnişi, eylemi biz oradayız. Yalnız değiliz! Yalnız değiller!*”

Direnişte olan Paşabahçe İşçisi Türkan Albayrak’ın mesajı okundu. İSKİ işçileri kendi direnişlerini anlatan sinevizyon gösterisi sundular. Sunumdan sonra gelen mesajlar okundu. Öğrenciler, “*Bizler, Devrimci Öğrenci Birliği’nden öğrencileriz. Öğrenci gençliğin kendi kurtuluşunun işçi sınıfının mücadelesinin zaferiyle mümkün olacağını bilinci ile hareket ediyor ve siz İSKİ işçilerinin haklı mücadelesini destekliyoruz... Çünkü kapitalizm insanların bütün umutlarını yok etmeye çalışıyor. Oysa eylem umudun anasıdır ve siz eylemdeki İSKİ işçileri, UPS işçileri zafer kazanan Çel-Mer işçileri ve diğer direnişte olan işçiler umudun kendisi oluyorsunuz. Bizi sömürenlere karşı kararlı bir şekilde mücadele ettiğimiz sürece zaferi kazanan biz olacağız. Zafer savaşıyan işçilerle kazanılacak*” sözleriyle işçilerin mücadelelerini selamladı.

Mesajların okunması program içinde devam etti. Sefaköy İşçi Kültür Evi’nin hazırladığı tiyatro gösterisi yapıldı. 20 dakika süren tiyatrodan sonra mesajlar okunmaya devam edildi. Devrimci İşçi Komitelerinin mesajında “*İşçiler, sınıf kardeşlerimiz, Bütün güzelliklerin ve zenginliklerin temelinde emek var, emekçi*

var, biz varız. Ama her şeyden yoksun olan açlığa, işsizliğe itilen de biziz. Bu nedenle böyledir? İşçiler, sınıf kardeşlerimiz, Eğer insanlığı ve doğayı kurtarmak istiyorsak bu zulüm ve sömürü düzeni kapitalizmi yıkıma uğratmak zorundayız. Başka türlü kurutulduğumuz mümkün değildir. Bu nedenle bütün sınıf bilinçli işçileri Devrimci İşçi Komiteleri’nde örgütlenmeye, devrim ve iktidar için mücadeleye çağırıyoruz. Çünkü uğruna büyük bedeller ödeyerek elde ettiğimiz ekonomik demokratik kazanımlarımız politik iktidar tarafından bir çırpıda elimizden alınıyor. Yaşayarak da gördük ki; İktidar Dışında Her Şey Hiçbir Şeydir. İşçiler birleşin devrim için savaşın” denildi.

Metinlerin okunmasından sonra direnişteki işçiler sahneye davet edilerek temsili düzeyde konuşmalar yaptılar. UPS işçileri adına konuşma yapan Ogün Balta; UPS direnişinin 92. gününe geldiklerini direnişin içinde yaşadıkları zorlukları anlattı. “*UPS’de sendikalaşma başlayınca bizler üye olmak için sendikaya başvurduk. Patron bizim sendikalı olduğumuzu anlayınca sendikaya üye olan işçileri de işten çıkarmaya başladı. Direnişimiz boyunca orada dışardan kaçak işçiler getirilerek polis eskortuyla içeriye geçirmeye çalışıyorlar, bizler grev kırıcı işçilerin içeri girmesini ikna ederek engelliyorduk. Ama polisin bize saldırısından sonra polis ve araçlarıyla birlikte sokulan seçilmiş kaçak işçileri içeri sokuyorlar. Çel- Mer’deki direnişin hızlı başa-*

rısı, bizim işçileri şaşırttı ve işçiler bunu farklı karşıladılar, bizde bir heyecan yarattı gerçekten işçi kardeşlerimizin orada kazanması bizleri sevindirdi, onurlandırdı.... Artık işçiler eskisi gibi değil susmuyor, başkaldırıyor mücadele etmeyi seçiyor” diyerek sözü Tekel İşçisi Metin Arslan’a verdi;

“*Tekel Direnişinden beri patlak veren grevler, direnişler var. Sinter, UPS, Atv-Sabah, İski vd. direnişleri ortaklaştırmalı ve merkezileştirmeliyiz...*” dedi.

Tuzla tershanesi işçisi Zeynel; “*Tuzla Tershanelerinin cehenneminde yaşıyoruz, bizler orada insanca çalışma koşulları için mücadele ediyoruz. Patlak veren direnişlerin yanında olmaya çalışıyoruz...*” diyerek sözü Çel-Mer işçilerine verdi.

Çel-Mer işçileri; “*Biz insanca yaşamak için sendikaya üye olduk, bize çok baskılar yapıldı, içimize nifak sokuldu. İşten çıkarıldığımızda fabrikanın önünde oturduk, sendikamız kitle örgütleri bize yemek getiriyorlardı. Sendikamızda burada bol bol oturursunuz demişlerdi. Ama biz her yere kurumlara, derneklere gittik, her birinden bir şey öğrendik, sonra işgalin alt yapısını hazırlamaya başladık. Direnişin 15. gününden sonra fabrikaya girerek çalışan işçilerle birlikte işgal ettik. 4 günde patrona sendikayı kabul ettirerek kazanmıştık*” dedi.

Konuşmalardan sonra Sefaköy İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu ve Bandista Müzik Grubu’nun verdikleri müzik dinletisinden sonra etkinlik sona erdi. □

GEDİZ İŞÇİLERİ EYLEMDE

KAZANINCAYA KADAR BURADAYIZ!

10 Ağustos Salı günü saat 14.00'de Türk-İş Bölge Temsilciliği, eylemlerinin 107. gününde olan UPS işçilerini ziyaret etti. Bölge Temsilciliği adına Mustafa Kundakçı konuşma yaptı. Ayrıca Tez-Koop İş, Tes-İş 1 No'lu Şube, Deri İş, Tek-sif Şubeleri de eyleme destek verdi. Eylemdeki işçilere gıda paketleri dağıtıldı.

Mustafa Kundakçı'nın konuşması sık sık "UPS İşçileri Yalnız Değildir", "UPS'ye Sendika Halaylarla Girecek", "Asla Yalnız Yürümeyeceksin" sloganlarıyla kesildi. Tümtis İzmir Şube sekreteri Cafer Kömürcü de kısa bir konuşma yaptı, konuşmasında şunlara değindi: "Bu eylemin zafere ulaşıncaya kadar devam edeceğine bir kez daha hatırlatıyorum. Dünyanın birçok ülkesinde Amerikan devi olan UPS'de işçiler sendikali. Ama Türkiye'de Amerikan uşaklığı yapan Ortadoğu temsilcisi ayrıca UPS'nin %5 hissedarı olan Haluk İndeğer sendika karşıtı çalışma yürütüyor. Sendikamız onuruyla çalışan işçilerin, sendikasına ve emeğine güvenen işçilerin her zaman yanında olmuştur. Bu da bizim gururumuz olmuş almamızın akıdır. Ve direnişteki işçileri yalnız bırakmayacağımızı, bu direnişi zafere ulaştıracağımıza olan inancımızla yürüyoruz".

Cafer Kömürcü'nün konuşması işçilerin sloganlarıyla sona erdi. Sonra sohbetlere geçildi. Mücadele Birliği muhabiri Mustafa Kundakçı'ya işçilerin önünde Türk-İş'in İzmir'de UPS işçileri için kitlesel bir miting yapıp yapmayacaklarını sordu. Mustafa Kundakçı da böyle bir mitingin yapılmasının iyi olacağını ve Tümtis'ten öyle bir talep gelirse bu talebi değerlendireceklerini söyledi. İşçiler Mücadele Birliği muhabirinin Kundakçı'ya bu sorunun sorulmasından memnuniyet duyduklarını ve Türk-İş'in bu konuda atıl kalmaması gerektiğini, sahiplenmenin ve dayanışmanın sadece ziyaretlerle değil fiili eylemlerle gerçekleşmesi gerektiğini dile getirdiler. Daha sonra 107 gündür eylem yerinde bulunan işçilerle ve direnişe yeni katılan UPS İzmir Konak şubesinden Tümtis sendikasına üye oldukları için işten çıkarılan işçilerle sohbet edildi. Ardından işçilerin yanından ayrıldık.

Mücadele Birliği/İzmir

5 Ağustos günü İzmir'de bulunan Gediz TEDAŞ'ta çalışan işçi ve emekçiler işyerini terk etmeme eylemi yaptılar. 9 Ağustos'ta açıklanacak ihale sonuçlarına karşı tepki anlamı taşıyan bir eylemdi bu eylem.

Sabaha kadar işyerinde kalacaklarını belirten işçiler, eylemde enerji sektöründe yapılan özelleştirmelere karşı mücadele edilmesi gerektiği vurgusu yaparken bu mücadelenin sadece bu alanda çalışan işçi ve emekçilerin değil, tüm emekçilerin sorunu olduğunu altını çizdiler.

TES-İŞ İzmir 2. Şube, TMMOB Elektrik Mühendisleri Odası ve ESM sendikası tarafından örgütlenen eyleme direnişteki UPS işçileri de destek verdi. "Özelleştirmeleri Gediz'de Durduracağız" pankartının açıldığı eylemde Tek Gıda- İş, Tümtis, TES-İŞ, EMO yöneticileri, TÜRK-İŞ 3. Bölge temsilcisi de konuştu. Kimi sendikacıların ortak mücadele çağırısı yaptığı ve sendikal bürokrasiyi teşhir ettiği ve karşısında mücadeleye çağırıldığı eylemden sonra tüm katılımcılara teşekkür edilerek konuşmalar son buldu. TEDAŞ'ta çalışan işçilerin ve emekçilerin katılımının az olduğu dikkat çekti. □

KİTAP OKUMAK DA ZORUNLU DEĞİL!!

Devletin cezaevlerindeki devrimci tutsaklara yönelik baskıları artarak devam ediyor. Devrimci tutsakları teslim almak, onları yaşamın her alanından tecrit etmek için çırpınan devlet, amacına ulaşabilmek için her türlü yöntemi kullanıyor. Tekirdağ 1 Nolu F Tipi Cezaevinde bulunan Serdar Serbülen Sürücü kendisine getirilen kitapların verilmediğini belirtti. Yeni Dönem Yayıncılık tarafından yayınlanan "Daima-1", "Daima-2" adlı kitaplar ile "Ulusal Soruna Leninist Bakış", "Gençlik Ne Yapmalı?", "Zindan Savaşlarının Kısa Tarihi" adlı kitapların, cezaevi yayın kurulunca incelenmesi sonucunda sakıncalı görüldüğünün belirtilerek kendisine verilmediğini belirtti.

Daha önce kendisine getirilmiş olan bu kitapların verilmediğini bunun üzerine itirazda bulunduğunu belirten Serdar Sürücü, bir süre sonra kitaplarını tekrar istediğinde kendisine Cezaevi Eğitim Kurulu'nun incelemesi sonucu sakıncalı bulunduğu gerekçesini içeren kararın kendisine verildiğini belirtti.

Sürücü'ye verilen kararda "Daima-1", "Daima2" adlı kitapların 19 Aralık 2000'de gerçekleşen Cezaevi operasyonlarını, ölüm oruçlarını anlattığı ve ölüm orucuna girenleri övücü, destekleyici yazılar ve mektuplar içerdiği gerekçesiyle, "Ulusal Soruna Leninist Bakış" adlı kitabın; TC devletini ve kurumlarını küçük düşürücü yazıların yer alıp faşist olarak nitelenerek terör örgütünü ve amaçlarını öven yazılar yer aldığı gerekçesiyle; "Gençlik Ne Yapmalı?" adlı kitabın ise gençlerin ve öğrencilerin örgütlü mücadeleye daha etkin katılması için ne yapması gerektiği konusunda yazılarla, daha önce toplatması bulunan Mücadele Birliği dergisi sayılarından alıntı yazıların bulunduğu gerekçe gösteriliyor.

Daha önce de S. Sürücü sağlık nedeniyle cezaevi idaresinin baskıları, engellemeleriyle karşılaşmış, doktor raporu almış olmasına rağmen ihtiyacı olan gözlük "F Tipi Cezaevinde tutuklunun gözlük kullanması zorunlu değildir" gerekçesiyle kendisine verilmemişti.

Devrimci tutsakların dünyayla, doğayla, insanla, yaşamla kurduğu sıklıkla bağları koparmaya çalışan devletin uyguladığı baskılar, işkenceler ve katliamlar bugüne kadar hep devrimci tutsakların kazanımlarıyla sonuçlanmıştır.

Devrimci Tutsaklar Teslim A lınmaz!
Zindanlar Yıkılсын Tutsaklara Özgürlük!

YENİMAHALLE'DE YIKIMA HALK ENGELİ

Ankara, Yenimahalle semtinin Mehmet Akif Ersoy Mahallesi'nde yıkımlar sürdürölmek isteniyor.

5 Ağustos 2010 Perşembe günü sabah 05.00 sularında yüzlerce çevik kuvvet eşliğinde mahalleye gelen yıkım ekipleri, mahallelinin direnişiyile karşılaşınca dönmek zorunda kaldı. Kendilerini buldozerlerin önüne atan, gecekondularının çatılarına çıkan mahalleliye çevik kuvvet de bu sefer müdahale etmedi. Mahallede gece-gündüz nöbet tutuluyor. 7-8 girişi bulunan mahallenin hiçbir girişi mahalleli tarafından boş bırakılmıyor. Gergin bekleyiş hala devam ediyor.

Mehmet Akif Ersoy Mahallesi'nde "Kentsel Dönüşüm Projesi" adı altında yaklaşık 1100 hanenin yıkılması kararlaştırıldı. Bunlardan yarısının tapu belgesi bulunmuyor. Elinde tapu belgesi bulunan gecekonduların sahiplerine de verilecek evlerle beraber onlarca bin lira borç çıkarılıyor.

Seçimlerden önce "Hepinize tapularınızı vereceğiz" diyen CHP'li Yenimahalle Belediye Başkanı Fethi Yaşar'a mahallelinin büyük öfkesi var. Çok büyük paraların döndüğü "Kentsel Dönüşüm Projesi"nin asıl amacının rant elde etmek olduğu ise açık bir şekilde ortada.

CHP belediyesi mahalleliyi yıldırarak için çeşitli yollara başvuruyor. Bizzat belediyenin kurduğu "A Takımı" diye anılan çeteler geceleri mahallelinin evlerini basıyor, yıkımlarda sorun çıkmaması yönünde girdikleri evlerde zor uygulayıp tehditler savuruyorlar. Mahalledeki çöp konteynerleri belediye tarafından kaldırılmış durumda. Açık alanlarda biriktirilen çöpler yine belediye tarafından bilinçli bir şekilde toplanmıyor. Bunların yanı sıra sık sık mahallenin elektrikleri kesiliyor. Etrafta bulunan bakkalların yıkılması da söz konusu olduğundan bakkalların ruhsatları iptal ediliyor ve bakkallar bir bir kapatılıyor. Böylece mahallenin en temel ihtiyaçlarını karşılayacağı dükkanlar da kapatılarak bir baskı oluşturuluyor. Birkaç gün sonra mahalleli en temel ihtiyaçlarını karşılamak için bile uzun bir yol kat etmek zorunda kalacak gibi görünüyor.

13 Ağustos'ta girilecek ihaleden önce belediye bütün gecekondularını yıkmak istiyor. Öncesinde Fethi Yaşar'la görüşen mahalleli görüşmelerden bir sonuç alamayacaklarını gördüğü için şu an görüşme talep etmiyorlar. Çevik kuvvet ve yıkım ekipleri yine geldiklerinde direneceklerini söyleyen mahalleli kararlı bir duruş gösteriyor.

Mücadele Birliği / Ankara

Çelmer'de Anlaşma Sağlandı

Çel-Mer işçilerinin 4 günlük fabrika işgali kazanımla bitmiş, işçilerin talepleri kısmen kabul edilmişti. İzmit valiliği, sendika yetkilileri ve fabrika sahipleriyle görüşmelerinin sonucunda 5 Ağustos günü bu durum kamuoyuna duyurulmuştu.

.Ardından yapılan açıklamada, Vali Ercan Tapaca, Şekerpinar Kaymakamı, Çel-Mer patronu ve Disk Genel Başkanı Süleyman Çelebi, Birleşik Metal-İş Sendikası yöneticileri, kalan konuları görüşmek için 9 Ağustos günü saat 12.00'da fabrikada toplantı yaptılar. Toplantı saat 13.30'a kadar sürdü, Çel-Mer patronunun çıkarılan 23 işçinin hepsini tekrar işe alamayacağını, yalnızca 12 işçiyi işe alabileceğini ve Birleşik Metal-İş sendikasının da bunu kabul ettiğini, söyledi. Sendika da buna razı olarak bu koşulları kabul etti.

Toplantıdan sonra fabrikanın önünde işten çıkarılan ve alınmayacak olan 11 işçiyi Vali yanına çağırarak işçilere durumu anlattı. İşçilere "sakin olun, patron tekrar sizi işe alamayacak, zorla beni yanında çalıştır diyemezsiniz" dedi. İşçiler "bizi işten çıkarıyor bu yasal mı? Beni işten atıyor tazminat hakkımı veriyor mu ki?" sözleriyle tepki gösterdiler. Vali "ben size elimden geldiğince yardım edeceğim ve hatta size para yardımı da sağlayacağım" dedi.

İşçiler valiyle tartışırken gözleri Süleyman Çelebi'deydi. Belki onun da konuşmasını istiyorlardı. Beklediler ama O konuşmadı.

İşçiler Vali'ye "diyelim ki bu fabrikada aynı şeyler devam etti, işten atmalar baskılar vs. bunun teminatı kimde" diye sordular. Vali "ben, sendikanız, patron görüştük, bize söz verdi, eğer bir şey olursa burada sendikanız, vali olarak ben ve kaymakam sorumlu olacaktır."

İşçiler konuşmadan memnun değillerdi. Durum gösteriyordu ki, patron ve sendikanın pazarlığına valinin ve kaymakamın arabulucu olarak girmesiyle bir anlaşmaya varılmıştı. Sonuç işçileri kesinlikle tatmin etmemişti.

Çel-Mer işçilerinin düşüncelerini öğrenmek istedik. İşçilerden Sinan Seçkin anlattı: "İşgalde 62 kişi 4 gün 4 gece fabrikanın içinde üretimi durdurarak vinçlerin üzerinde bekledik. Vinçlerin üzerinde can güvenliğimizi sağlayamadığımız için elimizden geldiğince bunu dışarıya yansıtmamaya çalıştık. Eğer içerde vinçlerin üzerinde duran bir işçi arkadaşımıza bir şey olsaydı biz bunun hesabını veremezdik. 3 günlük görüşmelerde esasında hiç sonuç alınmadı, 4 günlük işgalimizin sonlanmasında Kocaeli Emniyet Müdürü, Vali Ercan Tapaca, Kaymakamlık ve sendikamızla bugün masada sonuç aldılar. Bu sonuç sendikayla alınan bir karar değildi, bu Valinin aldığı bir karardı. Vali; Sendika ve patronla olan görüşmelerde uzlaşma sağlanamadığı için iki tarafın da bu karara riayet etmelerini istedi, 23 kişinin 12 tanesi bizden 11 tanesi sizden geriye kalan bütün hakları tanıyacaklarını söyledi. Böylece direnişimiz sona erdi."

Anlaşma böylece bütün sendikal haklarla 12 işçi işe geri alınarak anlaşma sağlandı, işe alınmayan işçiler ise fabrikaya sendikanın girmesini kazanım olarak değerlendiriyorlar.

Çel-Mer işçileri işgaldeyken UPS işçileri kendileri yalnız bırakmamıştı. Toplantıdan sonra Çel-Mer işçileri Kurtköy'de 90'lı günlere yaklaşan direnişçi UPS işçilerini ziyaret ettiler.□

10. MUNZUR DOĞA VE KÜLTÜR FESTİVALİ

Bu yıl 10.su düzenlenen Munzur Doğa ve Kültür Festivali, 29 Temmuz günü Dersim’de başladı. Tunceli Belediyesi ve DEDEF(Dersim Dernekleri Federasyonu) tarafından düzenlenen Festival, saat 11.00’de Turüşmek’te buluşma ve kent merkezine hareket edilmesiyle başladı. Kışla Meydanı’nda açılış konuşmaları, Seyit Rıza Parkının ve Heykelinin açılış ardından dinletilerle devam etti. Festival kapsamında gün içinde paneller, tiyatro gösterileri ve belgesel gösterimleri gerçekleşti. Akşam saatlerinde ise Grup Haykırış, Koma Hivron, Erdoğan Emir ve Grup Yeldeğirmeni’nin Stadyum’da konserleri vardı.

Mücadele Birliği okurları olarak bizler de 10. defa Munzur Festivali’nde yerimizi aldık. Festival başlamadan Dersim’de çalışmaya başlayan okurlarımız, bir gün önceden Sanat Sokağı’nda pek çok siyasi yapı ve derneklerle birlikte Mücadele Birliği Dergisi ve Ayışığı Sanat Merkezleri’ne ait stantları açmışlardı. Gecikmeli olarak ulaştığımız Dersim’de ilk işimiz stantları yeniden düzenleyip genişletmek ve ardından Mücadele Birliği Dergisi satışlarına başlamak oldu. Standımıza gelen konuklarımıza kitaplarımızı, dergilerimizi tanıtırken, “yeniden görüşeceğiz” temennileri ile ayrılıyordu her gelen. Saatler geceye gelirken ve Sanat Sokağı yavaş yavaş boşalırken, standımızda bulunan Grup Emeğe Ezgi ve dostlarımız, türkülerini söylemeye başladılar.

Festivalin diğer günleri de Önsöz ve Mücadele Birliği dergi dağıtımlarıyla geçti. Genel olarak emekçilerin yoğun yaşadığı Atatürk ve Cumhuriyet Mahalleleri’nde yoğunlaşan dağıtımlarımızı, son gün çay bahçeler ve cafelerde de sürdürdük, Ovacık halkıyla da buluşturduk dergilerimizi. Kürt halkına karşı yükseltelen faşist saldırı ve linç girişimlerine yönelik hazırladığımız bildirinin de dağıtımını yaptık.

Festivalin 2. günü, “Kadınlar Günü” ilan edilmişti. Öğle saatlerinde Sebahat Tuncel, Sibel

Özbudun’un da katıldığı “Biz Kadınlar Tecavüz Kültürünü Deşifre Ediyoruz” paneli ve “Dilimiz-Kimliğimiz-İnancımız” başlıklı gazete ve yazarların katıldığı panel gerçekleşti. MKM’li tiyatro grubu Jiyana Nu’nun “Şiret” adlı oyunu ve “Son Mevsim Şavaklar” adlı film gösterimleri yapılırken, stadyumda da geç saatlere kadar Ayşe Şewaki, Esra Öztürk, Ayfer Düztaş ve Aynur Doğan konserleri sürdü.

3. günü olan 31 Temmuz gününü programı ise, ağırlıklı olarak Kürt halkına ayrılmıştı. Öğle saatlerinde başlayan “Kürt Sorununda Muhataplık Sorunu” ve “Mezopotamya İnançlarının Dersim’de Buluşması” panellerinin katılımcıları Osman Baydemir, Şerafettin Halis, Feleknaz Uça ve çeşitli siyasi parti yöneticileri ve milletvekilleri idi. Gün, Kürt ve Türk şairlerin iki dilde şiir dinletileri ile sürdü. Akşam saatlerinde Stadyum’da da Koma Hejar, Suavi, Kardeş Türküler-Bajar’ın konserleri vardı.

1 Ağustos Pazar, 10. Munzur Kültür ve Doğa Festivali’nin son günü idi. Ve günün konusu çevre idi. Öğle saatlerinde “Dersim’in Ekolojik Sorunları, Barajlar ve Çözüm Önerileri” konulu konferans düzenlendi. Akşamüzeri yapılan “Barajlara ve Operasyonlara Karşı Munzur Yürüyüşü” Festivalin bitişini de simgeliyordu.

Gün boyu süren dergi dağıtımlarımızın ardından, saatler 17.00’i gösterirken, Mücadele Birliği okurları olarak binlerce kişiyle birlikte Kışla Meydanı’nda toplandık. Çevre örgütleri, siyasi yapılanmalar ve Dersim halkı, Meydan’da yerini aldı. İlk pankartını açan “Munzur Darda Karadeniz İsyanda” diyen Karadenizli çevre örgütleri oldu. Munzur Koruma Kurulu (DEDEF)’in açtığı 6 lehçede dev pankartın ardından “Barajlara ve Operasyonlara Karşı Munzur Yürüyüşü” ve “Alliano Sular Altında Kalmasin” pankartları açıldı.

Kısa sürede sayıları onbine ulaşan kitle, “Operasyonlar Durdurulsun”, Baraj Yapma Boşuna Yıkacağız Başına”, “Barajlara Karşı

İsyan, Operasyonlara Karşı İsyan, Orman Yakmalarına Karşı İsyan, Siyanürlü Altına Karşı İsyan, Yozlaşmaya Karşı İsyan”, “Dersimde Barajlara Geçit Vermeyeceğiz”, “Munzur Direniyor, Hasankeyf, Fırtına, Bergama, İkizdere Direniyor İnsanlık Direniyor, Direne Direne Kazanacağız”, “Munzur Darda Dersim İsyanda”, “Munzur Özgür Akacak” sloganları atarak Munzur kıyısı boyunca Gola Çeto’ya yürüdü. Burada yapılan konuşmaların ardından Fatma Ana’ya yüründü ve Dersim’in tarihi isimlerinden biri olan Fatma Ana’nın yaşadığı mağaralara gelindi. Tüm yürüdüğümüz güzergah gibi, burası da baraj suları yükselince sular altında kalıyordu.

Kortejlerin oluşup yürüyüşün başlamasıyla birlikte bizler de “Tüm ezilen halklar, emekçiler, işçiler, köylüler bu yıkımla mücadele etmelidir. Bu mücadelenin en gerçekçi ve en kalıcı çözümü, Geçici Devrim Hükümeti’nin (GDH) alacağı önlemler olacaktır. Ancak işçi ve emekçilerin devrimi gerçekleştirdikten sonra kuracağı Hükümet tüm bu doğa katliamlarının önüne geçebilir, insanı ve doğayı en başa alan politikaları yaşama geçirilebilir. Gerçek çözüm, sosyalizmle gelecektir. Barajlara, Hidro Elektrik Santrallere, doğanın ve tabiatın katledilmesine, ormanlarımızın yıkılmasına karşı mücadeleyi yükseltelim. Bunun yolu da sosyalizm mücadelesini yükseltmektir. Munzur’un daha özgür akması, baskıların ve katliamların son bulması, ezilen halkların özgürleşmesi için; İnsanca, onurlu bir yaşam için, devrim ve sosyalizm için savaşalım” dediğimiz bildirimizi dağıttık.

Gün, “Anadolu’nun Kayıp Şarkıları” adlı belgesel film gösterimi ve TMK Mağduru Çocuklara atfen yapılan Grup Munzur, Grup Vardiya, Serhado, Ferhat Tunç ve Agire Jiyen konserleri ile sona erdi. Biz de Sanat Sokağı’ndaki standımızı yavaş yavaş toplayarak dostlarımızla vedalaştık, bir sonraki sene için dersler, deneyimler çıkararak. □

BU DAVET BİZİM!

Sendikalı oldukları için işten atılan UPS işçileri 100. günü aşkın süredir aktarma merkezleri önünde kurdukları çadırlarda eylemlerini sürdürüyorlar. Gün oluyor polis saldırısına maruz kalıyorlar, gün oluyor grev kırıcılarla zorlu ikna konuşmalarına dalyıyorlar, gün oluyor basın açıklamalarıyla, yürüyüşlerle meamlarını anlatma yolunu tutuyorlar. Sıcakta, yağmurda... inatçı eylemlerini büyütüyorlar.

İstanbul'daki eylemlerini Mahmutbey ve Kurtköy Aktarma Merkezleri önünde sürüyor UPS işçileri. Çadırları da bu merkezlerin önünde. Ama onları sadece çadırlarında değil, hemen her eylemde görmek mümkün.

TÜMTİS sendikasının düzenlediği "UPS İşçileri Dayanışma Gecesi, Bu Davet Bizim" çağrılı gece her kesimden eylemde olan işçilerin buluşma yeri oldu adeta. Etkinliğe işçi yakınları, devrimciler, İSKİ işçileri, Tekel işçilerine destek verdiği için TÜBİTAK'tan atılan Aynur Çamalan, Çelmer İşçileri, İtfaiye İşçileri, Şişli Etfal Hastanesi yemekhanesinde çalışan işçiler, Tekel işçileri, tersanelerde işten atılan ve eyleme başlayan Zeynel ve sanatçı konuklar katıldı.

Dayanışma gecesi halay ve sinevizyon gösterimiyle başladı. Halaylardan sonra TÜMTİS Genel başkanı Kenan Öztürk "mücadelemiz Türkiye işçi sınıfının gündeminde büyüyerek devam ediyor" diye başladı söze. Meksika'da ve diğer ülkelerde UPS'de örgütlü işçi sendikalarını gezen Kenan Öztürk, "ATF'de buradaki UPS direnişlerini 7 gün boyunca yaptığımız toplantıların gündemindeydi. Onlara UPS işçilerinin mücadelesini anlattık. 150 ülkede 1 Eylül'de iş bırakma eylemleri gerçekleştirme kararı aldık. Amerika'da kitlesel basın açıklamaları yapılarak protesto edilecek. Meksika'daki sendikalar maddi desteklerini devam ettireceklerini söylediler. Biz yola çıktığımızda mücadelemizle onlara dünyayı dar edeceğimizi söylemiştik. Biz de 1 Eylül'de Çapa'dan Zeytinburnu UPS merkezine yürüyüş yapacağız. Ve diğer 150 ülkede eğer yapılan eylemlerden sonuç alınmazsa 15 günde bir daha büyüterek devam edilecektir. Bizde Türkiye'de örgütlü olduğumuz her on beş günde bir mücadelemizi büyüteceğiz. Tekel işçileri Ankara da 78 gün güvencesiz yaşama karşı direndiler. Çok güzel çığır açtılar. Bundan sonra da UPS işçileri bu yoldan ilerleyerek mücadeleyi büyüteceğiz. Biz bu mücadeleyi kazanacağız, başka yolu yok." dedi.

Etkinliğe gelen mesajlar okundu. Mücadele Birliği Platformu gönderdiği mesaja "Sendikanız TÜMTİS ile birlikte çıktığımız bu

yolda, uluslararası sermayenin tüm saldırılarına karşı emeğin mücadele bayrağını yükseltme görevi artık sizlerin omuzunuzda. Ama bu mücadelede yalnız değilsiniz, her yerden gelen eylem ve direniş haberleri, yükselen sınıf mücadelesinin göstergesidir. Şimdi artık yapılması gereken eyleme geçen işçilerin mücadelesini sağlamak, komite ve konseylerde örgütlenerek emeğin iktidarı için mücadeleyi yükseltmektir. UPS işçisi yalnız değildir! Yaşasın işçilerin mücadele birliği!" dedi. ve Devrimci İşçi Komitelerinin mesajında ; "Türkiye ve Kürdistan coğrafyasında devam eden savaş, giderek daha da şiddetleniyor. Burva sistem biz işçi ve emekçileri yaşamdan kovmak için elinden geleni yapmaya devam ediyor. Sizler UPS işçileri olarak ileri bir adım atarak TÜMTİS sendikasında örgütlendiniz ve mücadele ediyorsunuz. Sendikalı olmak ileri bir adımdır ama tek başına yeterli bir adım değildir. Bizler işçi sınıfı olarak daha ileri gitmek durumundayız. İktidara işçi sınıfı gelmedikçe kazanımlarımızı korumamız mümkün değil bunun için iktidarı hedeflemeliyiz. İktidar için de sınıfın öz örgütleri olan komite ve konseylerde örgütlenerek mücadele etmeliyiz. Komiteler bugünün mücadele araçları olup ayaklanma ve devrim dönemlerinde iktidar organları olacaklardır. sömürsüz bir dünya için komite ve konseylerde örgütlenelim. Yaşasın işçilerin mücadele birliği; zaferi biz kazanacağız."

Yaşasın işçilerin mücadele birliği; zaferi biz kazanacağız."

Pınar Sağ, Murat Güngör ve Erdal Bayrakoğlu, Gurup Kutup Yıldızı sahne aldılar. Çeşitli direnişteki işçiler konuşmalar yaptılar. Bin kişiye yakın insanın katıldığı gecede heyecan ve coşku had safhadaydı. UPS işçilerinin moral tazelediği etkinlik halaylarla sona erdi.

UPS işçilerinin düzenledikleri dayanışma gecesine destek olmak için gelen işçi aileleri ve Şişli Etfal'de çalışan işçilerle sohbet ettik. **Kazım Polat:** Şişli Etfal Hastanesi'nde aşçı olarak çalışıyorum. UPS işçilerine yapılan haksızlıktır. Onları işten çıkartarak onları kimse sahiplenmeyeceğini sandılar. Ama onları herkes destekliyor. Ben de onun için buradayım, onları destekliyorum, onlar direnmekle haklılar.

Filiz Karaçelik: Şişli Etfal Hastanesinde çalışıyorum oradaki görevim yemekhane şefiyim. Buraya UPS işçilerine destek olmak için buraya geldik. Bir arkadaşımın eşi UPS işçisi. Biz yemekhanede çalışan işçiler bunun için buradayız. Desteği büyütmek için işçilerin birlik olması gerektiğini düşündüğümüz için buradayız.

Gül Karacaoğlu: Eşim UPS işçisi, eşimin verdiği mücadeleyi doğru buluyorum, onların verdiği mücadeleyi destekliyorum, Verilen mücadele zafere ulaşacaktır.

Haydar: (UPS işçisi) Bugünkü dayanışma gecesi çok güzeldi, moralimiz şimdi çok daha iyi,

Hasan: (Otomobil Fabrikasında işçi), biz tüm yüreğimizle UPS işçilerinin maddi olmasa da manevi olarak arkalarındayım, onlarla tüm yüreğimle onur duyuyorum, UPS işçileri böyle bir gece düzenledikleri için onlara teşekkür ediyorum. Onları saygıyla destekliyorum.

Türkan Yılmaz: Eşimi desteklemeye geldim ve tüm işçileri desteklemek için buradayım. Daha önce hiç böyle bir etkinliklere katılmamıştım. Buradaki atmosferi çok beğendim. Çok güzel şeyler yaşanıyor. Her zaman UPS işçilerinin arkasındayım. □

GRUP EMEĞE EZGİ TOKAT'TA

Tokat'ın Erbaa ilçesine bağlı Keçeci Köyü'nde geleneksel olarak her yıl düzenlenen festival kapsamında sahneye çıkan Grup Emeğe Ezgi, Tokat halkı ile buluştu. Bölgenin birçok farklı noktadan gelenleri buluşturan festivale 3 binin üzerinde insan katıldı. Yerel sanatçıların ve halk ozanlarını müzik dinletileri ile başlayan festivalin son saatlerinde Emeğe Ezgi'nin sahne alması ile daha hareketli ve canlı bir ortam oluştu.

Değişlerle başlayan Emeğe Ezgi dinletisi Pir Sultan Abdal'ın türküleriyle devam etti. Ölümsüzleşmiş devrim savaşçıların anlatıldığı şarkılar ile birlikte organizasyon düzenleyicilerine ve sunuculara grubun sahneden indirilmesi için baskılar da başladı. Festival alanındaki insanların, özellikle de gençlerin içindeki devrimci potansiyelin ortaya çıkması rahatsız edici bir etki yaratmıştı.

Müzik dinletisi sürerken şarkı bittiği sırada sunuculardan biri sahneye fırlayarak zamanın kısıtlı olduğunu ve son bir parça ile dinletinin bitmesi gerektiğini söyledi. Sunucunun sözlerini bitirmesi ile izleyenlerin tepkilerini belirten itirazlar yükselmeye başladı. Bu sırada Emeğe Ezgi bu tür durumların dinletileri sırasında daha önce de yaşandığını ve buna alışkın olduklarını belirterek devrimci sanatın uygulandığı yerlerde böyle durumlar doğmasının normal olduğunu anlattı. Bu esnada "bi daha" sesleri festival alanından yükseliyordu.

Halkın bu tepkisinden sonra sahne arkasındaki diğer sunucu Emeğe Ezgi'ye "devam edin" işareti yaptı. Emeğe Ezgi de halkın gücünün etkisini gösterdiğini söyleyerek "devam ediyoruz" dedi. Şimdi alandan yükselen sesler zafer nidalarına dönüşmüştü.

Halaylarla süren dinletide coşku doruğa çıkmıştı. Katılanlar, bu festivalde ilk defa bu kadar ipleri parçaların seslendirildiğini ve böyle bir ortamın da ilk kez oluştuğunu söylüyorlardı.

İnsanların tepkileri bitmek bilmiyordu. Kimse grubun sahneden inmesini istemiyordu. Tokat emekçileri ve gençlerinin özlemini duydukları ve dile getirmek istedikleri duyguları ve düşünceleri karşılarında buldukları anlaşılıyordu. Grup Emeğe Ezgi Tokat'a tekrar gelme sözü verdikten sonra artık veda zamanı gelmişti. Zafer işaretlerinden bir tarlaya dönüşen festival alanında binlerce kişiden oluşan bir koro eşliğinde söylenen çav bella marşı ile dinleti bitirildi.

Dinleti sonrası grup üyelerine gösterilen sevgi gösterilerinin yanı sıra dinleti esnasında festival alanındaki jandarma sayısının artması ve gruba kimlik denetimi yapılmak istenmesi dinletinin ve devrimci sanatın etkisini ortaya çıkarıyordu.

Grup Emeğe Ezgi

MÜCADELEM KAZANANA KADAR SÜRECEK

Paşabahçe Devlet Hastanesi'nde taşeron bir şirkette temizlik işçisi olarak çalışan Türkan Albayrak, hastane bahçesinde çadır kurarak sürdürdüğü direniş sırasında baskılara, tehdit ve saldırılara karşı direnmeyi sürdürüyordu. 9 Ağustos günü yine zabitanın ve polisin saldırısına uğradı. Bugün ziyaretine gittiğimiz Türkan Albayrak'la söyleşimiz sırasında direniş sürecini aktardı.

Mücadele Birliği: Merhaba, tüm baskılara, saldırılara rağmen direnişiniz sürüyor. Direnişe başlayış sürecinizi kısaca aktarır mısınız? Sendikaya üye olmanızla başladı sanırım her şey.

T. Albayrak: 16 Nisan 2010 tarihinde sendikaya üye oldum. Arkadaşlarımla birlikte 96 kişi sendikaya üye olduk. Sendikalı olunca bizlere baskılar da başladı tabii.

Mücadele Birliği: Çalışma şartlarınız nasıldı?

T. Albayrak: Biz burada taşeron bir şirketle çalışıyoruz. Başhekimlik bizlere sözleşmeli olmayı dayattı. Karşı çıkınca işçileri işten atmakla tehdit etti. Tehditler bir süre böyle devam etti.

Mücadele Birliği: En çok da sendikal çalışma yapmaktaki olduğunuz gerekçesi öne çıkıyor, işten atılmanızda değil mi?

T. Albayrak: Evet, sendikalı olmak için çalışmalar yaptık. Ama başhekim henüz sendikamızın yetkisi bile olmadan şube başkanı Ali Tepeci ile beraber işçiyi ikna etti.

Mücadele Birliği: Sizler, çalışanların sendikalı olması için çalışırken Sağlık İş Sendikası şube başkanı işçileri sözleşmeli kalmaya ikna ediyor!.. Yani işçilerin sendikalı olması için en çok çalışması gereken bir kişi...

T. Albayrak: Evet, Beni de terörist olmakla suçladı şube başkanımız. Sonuçta sendikalı olan 10 kişi kalınca sözleşme imzalanamadı ve ben de işten atıldım.

Mücadele Birliği: Ve işinize geri dönmek için direnişe başladınız. Çadırınızı ne zaman kurdunuz?

T. Albayrak: 8 Temmuz'da işten atıldım, 9 Temmuz'da burada çadırımı kurdum. O günden beri de burada çadırımda direnişimi sürdürüyorum.

Mücadele Birliği: Çadırınızı kurduğunuzdan beri de hem ziyaretçileriniz, hem de baskılar, tehditler, saldırılar eksik olmadı tabii...

T. Albayrak: Sürekli polisin ve zabitanın taciz ve tehditleriyle karşılaşıyorum. Geçtiğimiz Perşembe sabahı 10.30'da zabita ve polis buradaki kalabalığı görünce saldırmaktan vazgeçti. Sanırım burası hastane bahçesi olduğu için ilk önce saldırmadılar. Ama dün saat 05.20 gibi geldiler ve direk çadırıma ve arkadaşım Nevzat'a saldırdılar. Çadırın üzerine oturduk almasınlar diye... Onlar da bizi sürüklemeye başladılar bizi çıkarınca çadırı almışlar. Yanımda su vardı içmek için onu da dökmüşler. 'Sana su bile yok' mesajı veriyorlar yani.

Dün öğlen pankartımı tekrar asınca yine saldırıya geçtiler. Desteğe gelen çocuklardan ikisini gözaltına aldılar Saat 23.00'e kadar da çevik kuvvet hastanenin önünde beklediler.

Mücadele Birliği: Tüm baskılara, saldırılara rağmen kararlı direnişiniz sürüyor. Çadırınızı tekrar kurup, pankartınızı tekrar astınız... Mücadeleniz bir çok emekçiye, özellikle kadınlara örnek oluyor. Mücadelenizde başarılar...

T. Albayrak: Teşekkür ederim, evet, işime geri dönünceye kadar da burada kalmaya devam edeceğim. Çadırımı tekrar kuracağım, pankartımı tekrar yazacağım. Ziyarettime gelenler, destekleyenler eksik olmuyor. Benim amacım da işime geri dönünceye kadar mücadele etmek. □

KÜÇÜK BAŞARILARIN BÜYÜK ÖNEMİ

Birleşik devrimimizin bir iç savaş biçiminde gelişeceği artık bilimsel kesinlikte ortaya çıkmış bir gerçektir. İktidar ancak iç savaşın kazanılmasıyla elde edilecektir. İktidara bir devrim ve bu devrimin gerçekleşme biçimi olan iç savaştan başka bir yoldan ulaşmayı düşünenler amaçlarına asla ulaşamayacaklar.

İç savaş Türkiye ve Kürdistan'da uzun yıllardır yaşanıyor. Öncesi ni bir kenara bıraksak bile 90'lı yıllardan bu yana bu topraklarda çok sert, kanlı, acımasız bir iç savaş sürüyor. Binlerce kayıp insan, işkenceyle öldürülenler, açık infazlar, Kürdistan'daki vahşet bu savaşın olguları olarak karşımıza çıktı.

İç savaşın dönem dönem yoğunluğunu kaybetmesi onun ortadan kalktığı, sona erdiği anlamına gelmiyor. Bundan böyle iç savaş ancak savaşın taraflarından birinin sırtının yere serilmesiyle, karşı tarafın net zaferiyle sona erebilir. Sermaye sınıfı adına faşist devletin, karşı-devrimin iç savaşı kazanması yeni ve daha sert bir iç savaşın tohumlarını atmakta başka bir sonuca yol açamaz.

Savaşı emekçi sınıfların ve Kürt halkının kazanması ise, sermaye sınıfını tarihin karanlıklarına gömerken topluma sınırsız gelişmenin, özgürlüğün, gerçek uygarlığın, insanı yüceltmenin yolunu açacaktır. Halk iktidarı, toplumsal gelişmenin önündeki tüm engelleri, en başta da sermaye sınıfını temizlerken üretim araçlarının sermaye niteliğine son vererek emeğin üretkenliğini, toplum yararına olmak üzere, sınırsız derecede geliştirmenin yolunu açacaktır.

Demek ki sermaye sınıfı bu savaşın kaybedilmesinde kendi sonunu görüyor. Faşist devlet güçlerinin her sokak çatışmasını, en ufak bir gösteriyi, "barışçıl" eylemleri dahi üstün bir güçle ezmeye, dağıtmaya çalışmalarının nedenini burada aramak lazım.

Çünkü iç savaşta savaşan tarafların morali son derece, hatta bazen tayin edici derecede önemlidir ve faşist devlet kadroları bu moral üstünlüğü karşı tarafa kaptırmamak gerektiğini çok iyi biliyorlar.

Onlar biliyor; ya biz? Yani ya devrim güçleri? Biz, devrim güçleri olarak bunun bilincinde miyiz? Ne yazık ki, bu soruya gönül rahatlığı içinde "evet" yanıtını veremiyoruz. Nasıl verebilelim ki? Savaşta düşmanın saldırılarına karşı koymaktan, yani savunma yapmaktan başka anlama gelmeyen "direniş" kavramını bu kadar yücelten bir ordunun moral üstünlüğün, saldırı durumunda olmanın, düşmanı kovalamanın ne kadar önemli olduğunu kavradığımızı kim ileri sürebilir? Hiç kimse!

Direniş ya da savunma, ikisi aşağı yukarı aynı anlama gelir, her savaşta, her ayaklanmada çoğu kez ölüm anlamına gelir. Savaşta -ve iç savaş herhangi bir savaş gibi "savaştır"- zafer savunmayla değil, saldırı

ile gelir. Zafer elde etmek isteyen savunma/direniş değil saldırı konumunda olmayı kafaya koymalı, planlarını, araç ve yöntemlerini buna uygun seçmelidir.

Saldırı, moral üstünlüğün hem koşulu hem de nedenidir. İç savaşta moral üstünlük ise zaferin olmazsa olmaz koşuludur. Moral üstünlük çatışmalarda, çarpışmalarda elde edilen zaferlerle kazanılır. Tam da bu nedenle, iç savaşta olsun başka savaşlarda olsun taraflar ne kadar küçük olursa olsun, ne kadar önemsiz görünürse görünsün, her çarpışmayı, her çatışmayı kazanmaya büyük önem verirler.

Buradan devrimin toplumsal güçlerinin, örgütlü devrimci güçlerin çarpışmalarda, gösterilerde, çatışmalarda ne yapmaları gerektiği ortaya çıkıyor. Küçük küçük de olsa zaferler kazanmak. Karşımıza çıkan düşman güçlerini dağıtmak, bunun için direniş/savunma ruhuyla değil, saldırı ruhuyla hareket etmek, böylece düşman güçlerin -bunlar ister sivil faşist olsun, ister devlet güçleri olsun- yüreğine korku salmak, onları savaştan uzak duruma getirmek.

İç savaşın geldiği aşama artık bu tür örneklerin yaratılmasının er-telenemez bir hale geldiğini gösteriyor. Sivil faşist çeteler saldırgan davranma cüretini sadece devletin askeriyle, polisiyle, valisiyle, mahkemeleriyle arkalarında olmasından almıyorlar, fakat aynı zamanda devrimin toplumsal güçlerinin sürekli "savunma" konumunda kalma-larından da alıyorlar.

Ama biz, karşı-devrimin bu çapulcu sürüsünün en ufak bir saldırı durumunu hissetmeleri halinde nasıl da çil yavrusu gibi dağıldıklarını biliyoruz. 70'li yıllar bunun sayısız örnekleriyle doludur. Ama o yıllar bir yana Dört Yol'daki olaylarda bir kuyumcu esnafın kendini linç etmeye ve yağmalamaya gelen faşist sürüsünü silahını çekerek dağıtması saldırı konumunun ne kadar önemli ve etkili olduğunu anlatan başlı başına bir örnektir.

Ne kadar küçük olursa olsun bu tür örneklerin yaratılması, küçük de olsa karşı devrim güçlerine karşı zaferlerin elde edilmesi moral üstünlüğün ele geçirilmesi açısından olsun, devrim güçlerinin son büyük saldırıya hazırlanması bakımından olsun büyük önemi var.

Öncelikle Leninistler bu gerçeğe uygun şekilde, bu gerçeğin bilinciyle hareket etmelidir. Unutulmamalı ki, yaratılacak olumlu bir örnek, devrimci eyleme istek duyan, sermaye sınıfı ve onun askeri-politik güçleriyle savaş halindeki kitleler arasında hızla yayılacaktır.

Devrim, bu küçük "nehirler" in birleşmesinden, bir araya gelmesinden "doğacak"tır. □

NEHİRLEŞEN DİZELER

İki haftada bir büyük bir coşkuyla gerçekleştirdiğimiz "Nehirleşen Dizeler" etkinliklerimiz bu hafta da oldukça coşkulu geçti. Bu haftaki konumuz yine toplumcu gerçekçi şiirin öncülerinden olan Hasan Hüseyin'di. Hasan Hüseyin'in, toplumcu gerçekçi şiir anlayışının yanında Nazım'ın geleneğinin sürdürücüsü olması ve işçi sınıfının kurtuluş mücadelesinin içerisinden biri olması bizi onu anlamaya ve anlatmaya iten nedenlerden bir kaçıydı sadece.

Açılış konuşmasını yapan arkadaşımız Hasan Hüseyin'in hayatını kısaca anlattıktan sonra şairin hayatını anlattığı şiiri paylaştı bizlerle.. "Mutlu günlerin dışında / ekmek kavgasının içinde doğdum / tutsak sabahlar yaşadım / masmavi özlemlere kandım / kavak yapraklarında sakız gibi güneşler / yitik bereketler arkasında çırpçılak / düşlerle savrulup

gitti çalınmış çocukluğum / gezdim / sevdim / okudum..."

Daha sonra sözü alan başka bir arkadaşımız Hasan Hüseyin'in bir anısını bizimle paylaştı. Hasan Hüseyin'in 3 Haziran 63 te Nazım'ın ölümü üzerine yazdığı 'Haziranda Ölmek Zor' şiirinin anısıydı bu. Bunun hemen ardından şiirlerin ardı arkası kesilmedi. Hemen herkes şiir okudu diyebiliriz. Böyle çeşitli sesleri duymak bizi oldukça sevindirdi. Şiir aralarında ayrıca şiir etkinliklerimize desteklerini sunan müzik grubu da parçalarıyla etkinliğe renk kattı. Sohbet, şiir ve müziğin o güzel birleşimi herkesi çok mutlu etti. Daha sonra arkadaşlarımız müzik grubunun hareketli parçalarıyla halaya durdu. Birçok parçayı hep beraber söyleyip halaylar çektik. Böylece bu "Nehirleşen Dizeler" etkinliğimizden de insanlar çok mutlu ayrıldılar.

İçinde yaşadığımız toplumsal sistem kapitalizm toplumcu gerçekçi sanatçıları sosyalist kimliklerinden soyutlayıp salt şair olarak vermeye çalışıyor, bunun bilinciyle biz de inadına toplumcu gerçekçi, sosyalist sanatçıları gündeme getiriyoruz ve getirmeye de devam edeceğiz.

A ntep / E kin P iir A tö lyesi

KOMÜNİSTLER BİR ÇİFT SÖZÜM VAR SİZE

Emperyalist-kapitalist sistemin küresel krizi, bütün dünyada emekçi kitleleri her gün daha da artan bir hızla devrim saflarına itiyor. Bilim ve teknolojiadaki gelişmelerin üretime uygulanmasında bugün erişilen düzey, artık bütün insanlığın gereksinmesini karşılayabilecek düzeyde üretim yapabilmesine olanak verdiği halde, üretim araçlarının kapitalist mülkiyeti bunun önünde tam bir engel olarak dikiliyor. Tarihsel toplumsal gelişme süreci, artık daha ileri bir topluma geçişin bütün koşullarını biriktirdi; insanlık yeni bir sıçramanın eşiğine geldi dayandı. Dünya ölçeğinde ortaya çıkan bu nesnel koşulların bu topraklara yansımalarının yanında, Türkiye kapitalizminin yapısal krizi de eklenince, bu coğrafyada devrimin neden yeryüzünde en ileri gittiğini açıklar. Tarihin getirip önümüze koyduğu bu fırsatı değerlendirmek artık tamamıyla proletaryaya ezilen ulus ve ulusal topluluklardan emekçi yığınlar ve onların kararlılıklarını bağlı. Genel olarak bu böyle, ama özelde tamamen öncüye yani Leninist hareketin kararlı, yaratıcı, fedakar, yiğitlik ve bilinç dolu atılgan faaliyetlerine kaldı demek yerinde olur.

Kapitalizm kendi sınırlarına dayanmalı çok oldu. Uzun zamandır üretici güçlerin gelişimine engel olduğu için kapitalist üretimi sürdürebilmek için burjuva sınıf devlet terörü ve baskıyı arttırtıyor. Kapitalist sömürü ve uzun yıllardan beri süren faşist baskılar ve devlet terörü nedeniyle geniş emekçi kitlelerde açlık, sefalet ve çürüme büyük bir yıkıma yol açıyor. Burjuva sınıf kendi egemenliğini sürdürebilmek için yalnız zor araçlarına başvurmakla yetinmiyor; her an bin bir yoldan ideolojik ve fiili saldırılarını da sürdürüyor. Bu toplumda yaşayan herkes gibi Leninistler de sürekli olarak bu saldırılara uğruyor. Öyleyse bu ideolojik fiziki saldırılar karşısında hem kendi kendimizi, hem çevremizi hem de ilişkilerimizi korumak zorundayız. Öncelikle yapılacak şey, bu saldırılar karşısında kendimizi bilinç olarak daha fazla donatmaktır, ideolojik, politik, teorik üstünlüğü sağlamak ve sürekli güçlendirmektir.

Kendimizi geliştirip teorik, ideolojik olarak donanımlı hale getirirken, aynı zamanda bir başka önemli görevimiz daha var. Sürekli olarak devrim saflarına doğru itilen

kitlelerden özellikle gençlerden çok sayıda insan Leninistlerin saflarına da geliyor. Bunun bir kısmı şu ya da bu nedenle bir süre sonra saflarımızdan uzaklaşsa da asıl sorun bu gençlerin ideolojik, teorik gelişim ve donanımının nasıl sağlanacağıdır.

Her insan için devrimci mücadeleye atılmak, bu yönde bir karar vermek başlı başına devrim niteliğinde bir değişim demektir. Bu başlangıç için yeterli olsa da marksizm-leninizm bilimiyle kendisini donatmayan, bu yönde çaba göstermeyen hiç kimse hem kalıcı olamaz, hem de Leninist bir kadro olamaz. Burada sorulması gereken sosyalizm bilimini, marksizm-leninizmi niçin öğrenmek ve nasıl öğrenmek gerektiğidir. Bu soruların cevabını en iyi Marx'ın kendisi veriyor.

Marx'ın dediği gibi, insanlar kendi tarihlerini kendileri yaparlar. Ancak her şeyde olduğu gibi bunun da diyalektik bir süreç olduğunu unutmamak gerekiyor. Çürüyen, çöküş sürecindeki kapitalizm koşullarında yaşıyoruz. Devrimimizi de bu koşullarda yaşayan, yetişen bugünün insanlarıyla gerçekleştirecek; kendi tarihimizi bugünden başlayarak yapacağız. Biliyoruz ki, hiç bir devrim en uygun koşullarda ve en uygun zamanda olmadı; olmaz da. Bu nedenle öğrenmeye Marx, Engels ve Lenin'in yöntemiyle başlamak gerekiyor.

Marksizmin kurucuları, insanın bilgi birikiminin kendilerinden önceki sürecini öğrenerek başladılar işe. Kendilerinden önceki felsefe, ekonomi-politik ve sosyalizm bilgisinin tamamını eleştirel bir anlayışla ele aldılar, incelediler. Ancak bunun üzerinde yükselerek bilimsel sosyalizmi kurabildiler. Kendilerinden önceki bütün birikimi eleştiri süzgecinden geçirip, olumsuz olan yanlarını yadsırken, olumlu yanlarını daha da geliştirdiler. Leninistlerin öğrenme yöntemi de işte bu olmalı. Her bir Leninist kendisinden başlayarak olumsuz yanlarını yadsımalı, olumlu yanlarını geliştirip güçlendirmelidir. Tbi bu yapımanın tek yolunun eleştiri olduğunu bilerek, eleştiri silahına sarılarak. Eleştiri insanın kendisine yönelttiğinde öz eleştiridir ve daha ileri gitmenin yolu, eleştiri-öz eleştiri silahını kullanmaktır. Unutmamak gerekir ki, proletaryanın eleştiriden daha güçlü bir silahı yoktur. O, kendisinden

başlayarak kapitalist sisteme yönelttiği bu silahla kapitalizmi mahkum eder, onun aşılması gerektiğini gösterir ve yıkmaya girişir.

“Marx, çalışmasını, kapitalizm altında ezilen insan bilgisinin sağlam temelinde dayandırdığı için onun öğretileri en devrimci sınıfa mensup milyonlarca kişinin kalplerini fethetmiştir. Marx, insan toplumunun gelişme yasalarını incelemiş ve kapitalizmin komünizme doğru gelişmesinin kaçınılmazlığını görmüştür. Ve esas olan şey şudur ki, bunun tam da bu kapitalist toplumun en tam, en ayrıntılı ve en derin incelenmesine dayandırarak, daha önceki bilimin yarattıklarının tümünü iyice özümleyerek tanıtlamıştır. Bir tek noktayı bile ihmal etmeksizin, insan toplumunun yarattığı her şeyi eleştirel bir tarzda yeniden biçimlendirmiştir. İnsan düşüncesinin yarattığı her şeyi yeniden biçimlendirmiş, eleştirmiş, işçi sınıfı hareketiyle sınımış ve burjuva sınırlarla kısıtlanmış ya da burjuva önyargılarla bağlanmış kişilerin çıkaramayacağı sonuçlar çıkarmıştır.” (Lenin, Marx, Engels, Marksizm)

Lenin'in 2 Ekim 1920'de Komsomol'un 3. Tüm Rusya kongresinde'ki konuşmasından aldığımız bu pasaj, Marx, Engels ve Lenin'in yöntemini en açık biçimde bize veriyor. Elbette hiçbirimiz bir Marx, bir Lenin olma iddiasında edgiliz. Üstelik biliyoruz ki, insan bilgisinin, bilimin bugün geldiği düzey, öyle bir kişinin üstesinden gelebileceği bir iş olmaktan çıktı. Ama buradan çıkarılacak sonuç, nasıl olsa bu işi bir kişi yapamaz deyip okumaktan, araştırmaktan vazgeçmek değildir, olmamalıdır. Çünkü öğrenmenin başka yolu yoktur. Kulaktan dolma hazır bilgiler, hiçbir zaman marksizm-leninizm bilimini öğrenmeye, kavramaya yetmez. Olsa olsa bir dogma, bir şablon haline getirerek, marksizm adına marksizmi katleder. Marksizmin kendisi, insanın binlerce yıllık bilgi birikiminden nasıl yararlanılacağına en somut örneğidir Bu nedenle marksizm-leninizmin ulaştığı sonuçların somut koşullarla bağını kurarak onu bir eylem kılavuzu olarak kullanma yerine, bunları birer slogan olarak tekrarlama marksizm-leninizmi kısırlaştırır.

Kadro

Buraya kadar söylediklerimizden çıkarılması gereken sonuç her Leninistin, Leninist olmaya aday her insanın sadece temel bilgilerle ve genel doğrularla yetinmemesi, tam tersine her birini daha çok öğrenmesi, kendisini geliştirmesi, teorik birikimini ve ideolojik, politik kavrayışını güçlendirmesi gerektiğidir. Elbette bunu yaparken, her Leninistin kendi gayreti, çalışmaları önemlidir, ama en az o kadar Leninist hareketin bu çalışmaları organize etmesi, planlaması, yaptırması, örgütlü çalışmanın bir parçası olarak yerleştirmesi de önemlidir. Çünkü eğitim çalışması Leninist hareketin, örgütlü çalışmanın olmazsa olmaz yanlarından biridir.

Eğer bir Leninist ciddi ve disiplinli bir aydınlanma, öğrenme çalışması yapmadan marksizm-leninizmi kavrayabileceğini sanıyorsa; edindiğı hazır bilgiler ve sonuçlarla yetiniyorsa, büyük bir yanılgı içindedir. Böyle yüzeysel bilgiler kesinlikle tehlikelidir; en zor zamanda ve yerde sizi yalnız bırakır, en hayati anda tereddüde düşmenize yol açar. Bir Leninistin görevi az bildiğı her konuda daha fazla öğrenmeye çabalamak, hem kendisini hem de birlikte çalıştığı yoldaşlarını bu yönde örgütleme, harekete geçirmektir.

Sadece teorik çalışma elbette yetmez. Ama bu olmadan da hiçbir şey olmaz. Leninist yayınlarda, makalelerde hiçbir zaman marksizmin genel doğruları, yüzelli yılı aşan proletaryanın mücadelesinin sonuçlarıyla, bulgularıyla yetinme yoktur. Çünkü bütün yazılanların, o andaki güncel pratikle, faaliyetlerimizle ve önümüzdeki sorunlarımızla doğrudan bağlantısı vardır. Eğer pratik faaliyet olmazsa, mücadele olmazsa marksist,

leninist klasiklerden edinilen teorik bilgi entelektüel gevezelikten öte bir anlak taşıyacak, bir değeri olmayacaktır.

Böyle bir durum, yani teorinin başka yerde, pratiğın başka yerde üretilmesi, bilimsel sosyalizmin, marksist hareketin ilk çıkışı için olağan olsa da, artık bu dönem çoktan aşıldı. Bunun zaman zaman bir karikatürüne bizde de rastlanıyor. Diyorlar ki, "Parti söyler, ben yaparım". Bu kesinlikle kabul edilemez. Bu, kafa emeğiyle kol emeği arasındaki karşıtlığın Leninistlerin arasında yeniden üretilmesi olur ki, buna asla izin verilmemelidir.

Teorik faaliyetle pratik faaliyetin birliği bizi her iki alanda da yetişkin Leninist kadrolar yapacaktır. Bunun nasıl başarılacağı, başarılığı Leninist mücadelenin kendisinde verilidir: Teorik olarak edindiğimiz her bilgiyi, her birikimi proletarya ve emekçi yığınların, ezilen ulus ve ulusal toplulukların kapitalizme karşı, sömürüye karşı vardığı özgürlük mücadelesiyle birleştirmek. Her Leninist, sürekli olarak okuyup kendisini geliştirirken, ulaştığı her sonucu, marksizmin öğretilerini kendi günlük faaliyetiyle birleştirmelidir. Fabrikada, atölyede, mahallede ya da okulda her nerede faaliyet gösteriyorsa orada, öğrendiklerini diğerlerine öğretir, kendisiyle birlikte çevresindekileri de geliştirerek, mücadeleyi kazanarak bunu başarabilir.

Kapitalizmi yıkmak, binlerce yıllık sınıflı topluma kapitalizmle birlikte son verip sınıfları ortadan kaldırmak amacıyla harekete geçtik. Bunu başarmak için, insanlık bilgisinin özümlemesi gereklidir. Bu yetmez, milyonlarca ve milyonlarca sömürü-

len, ezilen, aşığılan emekçinin kendilerini açlığa, sefalete ve acılara boğan bu sisteme karşı duydukları öfkeyle bu birikimi birleştirmeli, milyonların öfkesini, iradesini tek bir çatı altında tek bir irade olarak toplamalarını sağlamalıyız. Bu tek irade bu birikmiş öfke ve güç olmaksızın devrim davası, sosyalizm davası başarıya ulaşamaz.

Her Leninist bunları iyice kavramalı, bu bilinçle öğrenmek için harekete geçmelidir. Öğrenmek, öğrenilen öğretiyi pratik olarak buluşturup örgütlü güç haline getirmek, emekçi milyonlarla buluşmak, uğruna mücadeleyi geliştirmek; işte devrime yürüyen proletarya ve emekçi yığınlara, ezilen ulus ve ulusal topluluklara önderlik etmenin tek yolu budur. Devrim davasının, sosyalizm, davasının neferleri olmanın yolu budur. Bu yoldan yürüyerek milyonların yüreklerini ve beyinlerini kazanmadan devrim davası ve sosyalizm davası zafere götürülemez.

Az ya da çok demeden hergün mutlaka, okumak, öğrenme faaliyetini günlük yaşamın olağan bir parçası haline getirmek gerekiyor. Nazım Hikmet'in aşığıdaki dizeleri her Leninistin kulağına küpe olmalıdır.

"Komünistler bir çift sözüm var size:
İster devlet başında olun, ister zindanda
İster sız neferi, ister parti sekreteri
Lenin girebilin eli her zaman,
herm ekanda
Yinize, evinize, bütün ömürünüze
Kendi ipe, özevi,
kendi ömürün üp gibi..."

ANTEP KESK: ARTIK YETER!

Antep KESK, toplu iş görüşmelerinin ilk günü olan 16 Ağustos'ta basın açıklaması yaptı. KESK üyesi kamu emekçileri saat 12.30 sularında Kırkayak Parkı'nda toplandı. Kitlenin toplanmasının ardından KESK dönem sözcüsü Ali Ersönmez basın metnini okudu.

"Artık Yeter, Toplu Sözleşme Hemen Şimdi" başlığı ile başlayan basın açıklamasında "KESK kamu emekçilerinin hak ve çıkarlarını savunmak için kurulmuştur, bunun için vardır. Sendikaların kuruluş

nedeni budur. Sendikal mücadelenin verilemediğı, en temel hakların kullanılmadığı yerde sendikadan da emekçilerin haklarını aradıkları demokratik bir çalışma düzeninden de söz edilmesi mümkün değildir. Hükümetler, iktidarlar kamu emekçileri sendikalarını yıllardır toplu görüşmelere zorlayarak sendikal hakların gerçekleştiğı illüzyonu yaratmaktadır. Toplu görüşme yalanına artık halk da, kamu emekçileri de inanmamaktadır....

İşte bir kez daha karşınızdayız ve sesimizi yükselterek haykırıyoruz: 'yoksulluğa, işsizliğe, açlığa, hayat pahalılığına, güvencesiz, esnek ve performans dayalı çalışma koşullarına, baskılara ve antidemokratik yönelimlere karşı toplu sözleşme hemen şimdi istiyoruz.' Basın metninin okunması esnasında kitle sık sık "Toplu Sözleşme Hakkımız, Grev Silahımız", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganlarını attı. Mücadele Birliği Platformu da destek verdi.

Mücadele Birliği/Antep

